

ZARZĄD KRAJOWY POLSKIEGO TOWARZYSTWA EKONOMICZNEGO

ISSN 1507-1383

BIULETYN

Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

Nr 1 (51) – styczeń 2011

**XX Zjazd Krajowy
Polskiego Towarzystwa
Ekonomicznego**

**MATERIAŁY
ZJAZDOWE**

Warszawa, 20 i 21 maja 2010 r.

Zarząd Krajowy Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
00-042 WARSZAWA, ul. Nowy Świat 49
tel. 22 551 54 01, 22 551 54 05, faks 22 551 54 44
e-mail: zk@pte.pl www.pte.pl
Oddziały Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

BIAŁYSTOK, 15-732, ul. CHOROSZCZAŃSKA 31
tel./faks 85 652 09 25 e-mail: stanislaw.grzelak@wse.edu.pl

BIELSKO-BIAŁA, 43-309, ul. WILLOWA 2, bud. B, pok. 307
tel. 33 827 92 15, tel./faks 33 827 93 39 e-mail: partship@ath.bielsko.pl

BYDGOSZCZ, 85-034, ul. DŁUGA 34
tel. 52 322 65 52, faks 52 322 67 81
e-mail: sekretariat@pte.bydgoszcz.pl

CZĘSTOCHOWA, 42-200, ul. KILIŃSKIEGO 32/34
tel. 34 324 97 33, 34 324 26 30 e-mail: opteczwa@onet.pl

ELBLĄG, 82-300, ul. KRÓLEWIECKA 108
tel./faks 55 239 34 14 e-mail: strategia@umelblag.pl

GDAŃSK, 80-830, ul. DŁUGI TARG 46/47
tel. 58 301 54 61, 301 99 71, faks 58 301 52 46 e-mail: sekretariat@gdansk.pte.pl

GLIWICE, 44-100, ul. ZWYCIĘSTWA 47
tel./faks 32 231 45 84, 32 331 30 81 i 82 e-mail: biuro@ptegliwice.pl

KATOWICE, 40-129, ul. MIJONARZY OBLATÓW 27
tel./faks 32 259 88 78, tel. 32 259 62 79 faks 32 258 54 82
e-mail: katowice@pte.pl

KIELCE, 25-406, ul. ŚWIĘTOKRZYSKA 21
Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego
w Kielcach, Wydział Zarządzania i Administracji
tel./faks 41 349 65 28 e-mail: a.szpilt@plusnet.pl

KOSZALIN, 75-254, ul. FRANCISZKAŃSKA 52
tel./faks 94 343 33 33
e-mail: jatop@onet.eu ptekoszalin@neostrada.pl

KRAKÓW, 30-003, ul. LUBELSKA 21
tel. 12 634 32 59, faks 12 634 03 81 e-mail: krakow@pte.pl

LEGNICA, 59-220, RYNEK 28
tel. 76 852 38 72 e-mail: pte.legnica@wp.pl

LUBLIN, 20-704 ul. Przyjacielska 4
tel./faks 81 532 84 14, 81 534 35 50 e-mail: pte@lublin.net.pl

ŁÓDŹ, 90-608, ul. WÓLCZAŃSKA 51
tel. 42 632 28 17, tel./faks 42 632 44 20 e-mail: sekretariat@pte.lodz.pl

OLSZTYN, 10-117, ul. 1 MAJA 13
tel. 89 527 24 49, 89 527 58 25 e-mail: pte@pteolszyn.edu.pl

OPOLE, 45-082, ul. OZIMSKA 46a
tel./faks 77 401 69 01, 77 401 69 00
e-mail: zmikolajewicz@poczta.onet.pl

POZNAŃ, 61-779, ul. KLASZTORNA 24/25
tel. 61 852 86 91 tel./faks 61 851 90 58 e-mail: info@pte.poznan.pl

RZESZÓW, 35-045, ul. HETMAŃSKA 15
tel. 17 853 36 49, faks 17 853 38 15 e-mail: pterzeszow@poczta.onet.pl

SZCZECIN, 71-414, pl. KILIŃSKIEGO 3
tel. 91 455 34 55, faks 091 455 34 71 e-mail: pte@pte.szczecin.pl

TORUŃ, 87-100, ul. KOPERNIKA 21
tel. 0 793 370 619 e-mail: pte@stud.umk.pl

WAŁBRZYCH, 58-300, ul. SZMIDTA 4a
tel. 74 842 62 60 ptewch@wp.pl

WARSZAWA, 00-042, ul. Nowy Świat 49
tel. 22 55 15 420, faks 22 55 15 444 e-mail: pteow@interia.eu

WROCLAW, 50-146, ul. ŁACIARSKA 28
tel./faks 71 343 63 18 e-mail: pte-wroclaw@tlen.pl

ZIELONA GÓRA, 65-066, ul. ŻEROMSKIEGO 3, skr. 165
tel. 68 327 04 19, faks 68 320 25 89 e-mail: pte@zg.pl

Prof. Zdzisław Sadowski i prof. Witold Andruszkiewicz (z Gdańska).

Uczestnicy XX Zjazdu w czasie obrad.

Prof. Elżbieta Mączyńska, prezes PTE, oraz wiceprezisi (po lewej dr Artur Pollok, po prawej prof. Stanisław Rudolf).

Redaguje zespół w składzie: Adam Cymer, Alojzy Czech, Paweł Dec, Marek Misiak, Andrzej Muszyński, Michał Plewczyński, Artur Pollok, Stanisław Rudolf, Grzegorz Wałęga, Monika Wolska (redaktor prowadzący)

Biuro ZK PTE

00-042 Warszawa, ul. Nowy Świat 49, tel. 22 551 54 01, faks 22 551 54 44
e-mail: zk@pte.pl www.pte.pl

DTP i druk

Bartgraf – Ewa Księżopolska-Bisińska

Za poglądy i opinie wyrażone w zamieszczonych w „Biuletynie PTE” artykułach odpowiadają wyłącznie ich autorzy, a Polskie Towarzystwo Ekonomiczne i redaktorzy – za ogólną koncepcję.

Od Redakcji

Ten numer „Biuletynu PTE” poświęcony jest problematyce XIX Zjazdu Krajowego PTE, który odbył się 20–21 maja 2010 r. w Sali Lustrzanej Pałacu Staszica w Warszawie.

Numer otwiera wystąpienie sprawozdawcze prof. Elżbiety Mączyńskiej, prezes PTE, w którym podsumowuje ona działalność PTE w latach 2005–2010, zwracając uwagę zarówno na sukcesy mijającej kadencji, jak i na kwestie, które będą wyzwaniami w kolejnych latach.

Uwadze Czytelników polecamy szczególnie relację z dyskusji programowej, przygotowaną przez dr. Alojzego Czecha. Dyskusja programowa objęła formalne rozmowy nad poprawkami do nowelizowanego statutu oraz właściwą dyskusję programową nad stanem i merytoryczną działalnością PTE. Owocem pierwszej części, jak i wcześniejszej pracy członków PTE, jest przyjęcie nowego statutu, którego treść zamieszczamy na końcu nieniejszego numeru „Biuletynu PTE”.

Ważnym elementem bieżącego numeru „Biuletynu” jest tekst Uchwały Programowej Zjazdu, który zawiera wytyczne dla działalności PTE na lata 2010–2015. Uchwała XIX Zjazdu Krajowego PTE będzie realizowana pod kierunkiem wybranego na kolejną, drugą kadencję prezesa Polskiego Towarzy-

stwa Ekonomicznego, profesor Elżbiety Mączyńskiej i Zarządu Krajowego PTE, a także Krajowej Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego i Rady Naukowej. W „Biuletynie PTE” prezentujemy skład tych organów, a także skrócone informacje biograficzne dotyczące członków Zarządu Krajowego PTE. Życiorysy zawodowe władz zamieszczone są na stronie internetowej PTE: www.pte.pl

Życzymy Czytelnikom owocnej lektury, wyrażając nadzieję, że bieżący numer „Biuletynu PTE” właściwie oddaje intencje i znaczenie XX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Gratulacje dla władz PTE

Serdecznie gratulujemy nowo wybranym władzom Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, na szczęblu centralnym i lokalnym, objęcia ważnych stanowisk w PTE i zarazem zaufania okazanego przez członków PTE.

Nowo wybranym władzom życzymy determinacji w realizowaniu powierzonych zadań oraz satysfakcji z uzyskiwanych rezultatów.

Zespół Redakcyjny „Biuletynu PTE”

S P I S T R E Ś C I

Od Redakcji	3	Wystąpienie końcowe prof. Elżbiety Mączyńskiej, nowo wybranego prezesa PTE	
Elżbieta Mączyńska		– opr. Alojzy Czech	21
W przededniu XX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego	4	Stanisław Rudolf	
Wystąpienie sprawozdawcze prezes prof. Elżbiety Mączyńskiej za lata 2005–2010	9	Zamierzenia Zarządu Krajowego PTE w zakresie współpracy z zagranicą	23
– opr. Alojzy Czech		Dorota Słowik	
Wystąpienie prof. dr. hab. Czesława Skowronka, przewodniczącego Krajowej Komisji Rewizyjnej	11	Zjazd Oddziału PTE w Kielcach	26
– opr. Alojzy Czech		Helena Mazurek	
Alojzy Czech		Zjazd Oddziału PTE w Lublinie	26
XX Zjazd Krajowy PTE – relacja z dyskusji programowej	12	Paweł Tust	
Uchwała Programowa XX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego z 21 maja 2010 roku	17	Zjazd Oddziału PTE w Łodzi	27
Władze Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego – kadencja 2010–2015	19	Ryszard Kowalski	
Władze Zarządu Krajowego – kadencja 2010–2015	20	Zjazd Oddziału PTE w Krakowie	29
		Zdzisław Sadowski	
		W stulecie urodzin Kazimierza Secomskiego	31
		Paulina Kupis	
		Vlotho 2010 – XIX Seminarium	32
		Uchwała nr 1 XX Zjazdu Krajowego PTE w sprawie zmiany Statutu i Statut PTE	34

Polskie Towarzystwo Ekonomiczne – wyniki wspólnej pracy

Tekst wystąpienia na rozpoczęcie obrad zjazdowych

*Feci quod potui, faciant meliora potentes – Owidiusz
(Zrobiłem, co mogłem, kto potrafi, niech zrobi lepiej)*

20 maja br. mija kadencja władz PTE wybranych na XIX Zjeździe Krajowym PTE 9 grudnia 2005 r. Kadencja ta przypadła na szczególnie burzliwy okres w rozwoju społeczno-gospodarczym kraju – z dwukrotną zmianą rządu, zapoczątkowanym w latach 2007–2008 największym w okresie powojennym i wciąż jeszcze nie do końca zażegnanym kryzysem w światowej gospodarce. Kryzys ten uznawany jest za pierwszy kryzys globalizacji. Rozległości i głębia kryzysu wzmagają kontrowersje i prowadzą do skrajnych niekiedy ocen na temat misji i miejsca nauk ekonomicznych w kształtowaniu przemian gospodarczych. Kontrowersje dotyczą użyteczności praktycznej podstawowych nurtów teorii ekonomii i ich adekwatności do rzeczywistości gospodarczej. Kryzys ujawnił głębokie niesprawności w światowym systemie ekonomicznym, wskazując na stojące przed ekonomistami wyzwania. Jako memento można w związku z tym traktować sformułowaną przed kilkudziesięcioma laty opinię przedstawiciela austriackiej szkoły ekonomii – Henry’ego Hazlitta (1894–1993): „Sztuka ekonomii polega na tym, by spoglądać nie tylko na bezpośrednie, ale i na odległe skutki danego działania czy programu; by śledzić nie tylko konsekwencje, jakie dany program ma dla jednej grupy, ale jakie przynosi wszystkim”¹.

Takie też idee przyświecają działalności Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, co znajduje odzwierciedlenie w jego celach statutowych. Działalność PTE i jego władz ukierunkowana jest na realizację tych celów oraz bezpośrednio z nich wynikających zadań, ustanowionych uchwałą programową XIX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego z 10 grudnia 2005 r. Uchwała ta zapoczątkowała kończącą się obecnie kadencję władz PTE. Jako priorytetowe zadanie PTE wyeksponowane zostało w uchwale: szerzenie w polskim społeczeństwie aktualnej wiedzy ekonomicznej, wiedzy uwzględniającej stojące przed krajem wyzwania rozwojowe. Zgodnie z uchwałą, realizacja tego zadania oznacza:

- kontynuowanie i organizowanie kongresów polskich ekonomistów, krajowych oraz regionalnych konferencji i seminariów;
- rozwijanie działalności wydawniczej;
- kontynuowanie Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej;
- podejmowanie inicjatywy w zakresie specjalnych programów szkoleń.

Okres 2005–2010 charakteryzował się znaczną intensyfikacją i rozwojem działań w wyznaczonych przez uchwałę programową obszarach. Znajduje to odzwierciedlenie zarówno w kontynuacji przedsięwzięć realizowanych w poprzednich kadencjach, jak i inicjowaniu nowych.

Podstawowe z nich to:

- VIII Kongres Ekonomistów Polskich,
- reaktywowanie konwersatorium Czwartki u Ekonomistów,
- powołanie Forum Myśli Strategicznej,
- Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej,
- intensyfikacja współpracy PTE z przedstawicielami najwyższych władz państwowych i samorządowych,
- rozwój współpracy z zagranicą,
- rozwój działalności wydawniczej,
- intensyfikacja współpracy z mediami,
- pozyskiwanie źródeł finansowania.

Inicjatywy te były programowane przez Zarząd Krajowy oraz Oddziały PTE, Radę Naukową PTE oraz Radę Programową VIII Kongresu Ekonomistów Polskich. Istotną rolę odgrywały też sugestie ze strony partnerów PTE: Naczelnej Organizacji Technicznej, Stowarzyszenia Księgowych w Polsce oraz Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa.

VIII Kongres Ekonomistów Polskich

W mijającej kadencji do szczególnie ważących przedsięwzięć należy zorganizowany 29 i 30 listopada 2007 r. w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie VIII Kongres Ekonomistów Polskich.

Ponad 120-letnia tradycja kongresów sięga roku 1887, kiedy to polscy ekonomiści i prawnicy z trzech zaborów zorganizowali w Krakowie I Zjazd Ekonomistów i Prawników na temat perspektyw rozwoju w skali międzynarodowej. Zrazem tradycja kongresowa wiąże się z około 200-letnią tradycją społecznego ruchu ekonomicznego na ziemiach polskich. Już bowiem w 1802 r. powstało Towarzystwo Ekonomiczne Międzyrzeckie.

Nawiązujące do tej pięknej tradycji i organizowane co kilka lat kongresy ekonomistów polskich zawsze stanowiły ważne wydarzenia poświęcone fundamentalnym problemom gospodarki i nauk ekonomicznych. Taki charakter miał też VIII Kongres Ekonomistów Polskich. O randze tego wydarzenia świadczyć może m.in. fakt, że rok 2007 nazwany został w PTE „rokiem kongresowym”.

Do Kongresu, który obradował pod hasłem „Polska w gospodarce światowej – szanse i zagrożenia rozwoju”, nawiązywały prawie wszystkie przed- i pokongresowe dyskusje odbywające się na forum PTE w ramach innych konferencji, seminariów naukowych i konwersatoriów. Debaty przedkongresowe miały przy tym istotny wpływ na ostateczny kształt merytoryczny Kongresu.

Formuła VIII Kongresu była szeroka, co umożliwiło udział około 700-osobowej grupie uczestników, w tym ekonomistów polskich przebywających na stałe za granicą. Stworzyło to sposobność prezentacji zróżnicowanych poglądów i wielowątkowej, pogłębionej dyskusji nad problemami żywotnymi dla stanu oraz perspektyw rozwoju nauk ekonomicznych w Polsce. Kongres po raz pierwszy w historii odbył się w sytuacji, gdy Polska jest już członkiem Unii Europejskiej, a ponadto w pierwszym roku realizacji „Strategii rozwoju kraju na lata 2007–2013”. Nadało to debacie kongresowej wielowymiarowy, globalny charakter.

Dorobek edytorski kongresu to 8-tomowa publikacja, przy czym tom dotyczący diagnozy i przyszłości polskiej transformacji opublikowany został także w języku angielskim.

Opublikowanie naukowego dorobku Kongresu było możliwe dzięki finansowemu wsparciu przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Narodowy Bank Polski. Tematyka debaty kongresowej znalazła również miejsce w tekstach prezentowanych w „Biuletynie PTE” oraz była przedmiotem rozmów redakcyjnych na łamach „Nowego Życia Gospodarczego”. Była również podejmowana w innych periodykach oraz dziennikach, a także w programach radiowych i telewizyjnych.

Reaktywowanie konwersatorium Czwartki u Ekonomistów

W związku z burzliwością przemian w gospodarce i koniecznością wzmacniania opiniotwórczej funkcji PTE oraz potrzebą stworzenia forum dyskusyjnego ekonomistów, w pierwszym roku kadencji Zarządu Krajowego PTE nawiązano do przerwanej tradycji debat w ramach Czwartków u Ekonomistów. Debaty „czwartkowe” rozwinęły się i utrwaliły jako interesująca forma spotkań popularnonaukowych środowiska ekonomistów z przedstawicielami innych środowisk opiniotwórczych – dziennikarzami, przedstawicielami rządu, polityki czy osobistościami świata nauki i kultury. O dużym zainteresowaniu świadczy rosnąca liczba organizowanych debat oraz rosnący krąg uczestników. Debaty te odegrały istotną rolę w przygotowaniach do VIII Kongresu Ekonomistów Polskich. Po Kongresie nastąpiła dalsza ich intensyfikacja. Były realizowane nie tylko w Domu Ekonomisty w Warszawie, ale także w niektórych Oddziałach PTE.

Powołanie Forum Myśli Strategicznej

Do nowych, ważnych inicjatyw należy Forum Myśli Strategicznej. Forum to zostało powołane 28 stycznia 2008 r. w Warszawie. Inicjatorami i pomysłodawcami Forum były dwie organizacje: Polskie Towarzystwo Ekonomiczne oraz Polskie Towarzystwo Współpracy z Klubem Rzymskim. Forum stanowi formę przeciwdziałania wobec postępującego i zagrażającego trwałości rozwojowi gospodarczemu w Polsce zanikowi kultury myślenia strategicznego. Stąd też misją Forum jest właśnie krzewienie kultury i myśli strategicznej w Polsce. Realizacji tak postawionemu celowi służą działania polegające zarówno na organizacji debat, jak i prowadzeniu badań naukowych. Uczestnikami Forum Myśli Strategicznej są osoby z kręgów akademickich, biznesowych, rządowych oraz samorządowych.

Kluczowe pytanie, z punktu widzenia inicjatorów powołania Forum: „Polonia Quo Vadis?” wpisuje się w listę priorytetów naukowych, biznesowych, społecznych i politycznych w Polsce. Istnieje bowiem niekwestionowana potrzeba włączenia myśli strategicznej w krajowy system edukacji, a tym samym zachęcania uczniów i studentów do angażowania się w tego typu inicjatywy. Podejmowane w ramach Forum debaty na temat przyszłości Polski, Europy i świata cieszą się zainteresowaniem nie tylko krajowym, ale także międzynarodowym, co znalazło wyraz m.in. w zorganizowanej wspólnie z Klu-

bem Rzymskim i Ministerstwem Rozwoju Regionalnego, międzynarodowej konferencji z udziałem wybitnych specjalistów, w tym światowej klasy futurologów.

Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej

Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej to jedno z najważniejszych przedsięwzięć edukacyjnych PTE, obejmujące corocznie kilkanaście tysięcy uczniów szkół średnich. To coroczne statutowe zadanie realizowane jest od ponad 20 lat przy wsparciu Ministerstwa Edukacji Narodowej. Przedsięwzięcie to przyczynia się do rozwijania zainteresowań uczniów wiedzą ekonomiczną, a także jest wypróbowanym, sprawdzonym poprzez wieloletnią praktykę, sposobem upowszechniania wiedzy w tym zakresie. W okresie sprawozdawczym zrealizowano cztery edycje Olimpiady. Na okres kadencji przypadła też XX, jubileuszowa Olimpiada. Obchody z tym związane stały się ważnym wydarzeniem dla Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Intensyfikacja współpracy PTE z przedstawicielami najwyższych władz państwowych i samorządowych

Biorąc pod uwagę obecną sytuację polityczną w kraju, jako niezwykle przezorny jawi się też dziś, mimo że sformułowany kilkadziesiąt lat temu, zapis z 1921 r. zawarty w statucie Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie: „Wnoszenie sporów partyjno-politycznych do prac Towarzystwa jest wzbronionym”².

XXXIII Konwersatorium z cyklu Czwartki u Ekonomistów nt. „Wyzwania dla ekonomistów w warunkach kryzysu gospodarczego” (22 kwietnia 2010 roku).

Od lewej: prof. KUL dr hab. Tomasz Gruszecki, Katolicki Uniwersytet Lubelski, prof. zw. dr hab. Marian Gorynia, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, prof. Stanisław Rudolf, wiceprezes PTE, Uniwersytet Łódzki, prof. UW dr hab. Zofia Barbara Liberda, Uniwersytet Warszawski.

W nawiązaniu do tej tradycji i zgodnie ze statutem, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne jest organizacją apolityczną. Nie oznacza to jednak, że w sprawach gospodarczych nie powinno utrzymywać bliskiej współpracy z przedstawicielami władz państwowych i samorządowych. Taka współpraca może sprzyjać racjonalizacji w gospodarce, a to przecież należy do głównych celów PTE. PTE jest płaszczyzną dyskusji i wymiany poglądów między przedstawicielami tych władz oraz naukowcami i praktykami gospodarczymi.

Odbywane na forum PTE debaty przyciągało uwagę wielu instytucji, w tym centralnych, m.in. Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Zdrowia, Narodowego Banku Polskiego. Otrzymujemy od wielu instytucji oferty ukierunkowane na podejmowanie i rozwój współpracy z PTE. Współpraca ta znajduje odzwierciedlenie w wielu przedsięwzięciach, w tym w ekspertyzach, wystąpieniach publicznych członków PTE, w kilkudziesięciu seminariach i konferencjach – krajowych oraz międzynarodowych.

Rozwój współpracy z zagranicą

Zarząd Krajowy PTE podjął działania zmierzające do poszerzania kontaktów międzynarodowych Towarzystwa. W okresie sprawozdawczym kontynuowane były wypracowane w minionych latach formy takiej współpracy. Przykładem tego jest coroczne polsko-niemieckie seminarium naukowe we Vlotho w Niemczech. Inicjowane były też nowe przedsięwzięcia, takie jak np. program „Ekonomiści polscy w świecie”. Ponadto, podejmowane są działania mające na celu wspieranie uczestnictwa członków PTE w wydarzeniach naukowych za granicą. Zarząd Krajowy PTE nawiązał bliższą współpracę z wybranymi organizacjami międzynarodowymi.

Rozwój działalności wydawniczej

W okresie kadencji, w ramach wydawnictwa PTE opublikowano m.in. 19 książek, nie licząc periodyków „Ekonomista” i „Biuletyn PTE”, przy czym „Ekonomista”, czasopismo o ponad 150-letniej historii, począwszy od 2008 r. jest notowany na prestiżowej „liście filadelfijskiej”. Publikacje te są odzwierciedleniem merytorycznego, intelektualnego dorobku PTE (wykaz publikacji przedstawiony został w sprawozdaniu z działalności PTE w latach 2005–2010). Część tych publikacji związana była z jubileuszowymi wydarzeniami i konferencjami zarówno w Oddziałach PTE, jak i w Zarządzie Krajowym PTE w Warszawie. Są to wydarzenia mające specjalny wymiar dla środowisk ekonomistów. Są

one bowiem przejawem poszanowania około 200-letniej tradycji i historii społecznego ruchu ekonomistów w Polsce, a zarazem intelektualnym wyzwaniem ukierunkowanym na syntetyzowanie i popularyzowanie dorobku naukowego członków PTE.

Pozyskiwanie źródeł finansowania działalności statutowej

Realizacja wymienionych wyżej przedsięwzięć statutowych nie byłaby możliwa bez pozyskiwania środków na ich finansowanie.

Źródłem tych środków były przede wszystkim:

- 1) poprawa własnych wyników finansowych,
- 2) współfinansowanie ze strony instytucji – osób prawnych oraz członków PTE,
- 3) fundusze Unii Europejskiej.

Poprawa wyników finansowych była rezultatem szeregu proefektywnościowych zmian w gospodarowaniu majątkiem i funkcjonowaniu Biura Zarządu Krajowego PTE, co łączyło się z intensyfikacją działalności gospodarczej i intensyfikacją pracy tego Biura. Istotne znaczenie ma tu modernizacja Domu Ekonomisty w Warszawie – siedziby władz naczelnych PTE. Umożliwiło to nie tylko wzrost przychodów z wynajmu, ale przede wszystkim zapewniło wyższą jakość obsługi i lepsze warunki odbywających się w siedzibie Zarządu Krajowego PTE seminariów i konferencji.

Od początku kadencji następowała systematyczna poprawa wyników finansowych, dzięki czemu wyeliminowano ponad 300-tysięczne straty z roku poprzedzającego kadencję. Największy zysk wypracowano w 2009 r. – i to mimo ponoszonych kosztów na modernizację kamienicy – siedziby PTE. Zysk netto w 2009 r. wyniósł 384,6 tys. zł. Wysoki poziom zysku możliwy był do osiągnięcia dzięki znacząco wyższej dynamice przychodów niż kosztów. W okresie od 2005 r. do 2009 r. przychody wzrosły z 1,7 mln zł do 3,6 mln zł, czyli ponaddwukrotnie (dynamika 210,8%), natomiast koszty rosły znacznie wolniej – z poziomu 2,1 mln zł do 3,2 mln zł (dynamika 156,4%). Towarzystwo temu powiększenie kapitału własnego do poziomu 1,8 mln zł na koniec 2009 r. (z 1,2 mln w 2005 r.). Udział kapitału własnego w finansowaniu aktywów (majątku PTE) zwiększył się z 38,6% do 50,5%.

Osiągane zyski przeznaczane są w pełni na działalność statutową PTE, w tym na intensyfikację działalności wydawniczej. Zyski Zarządu Krajowego PTE umożliwiają realizację i finansowanie ww. konferencji i seminariów, a także innych przedsięwzięć statutowych, w tym realizowanych w Oddziałach PTE.

Intensyfikacja współpracy z mediami

Realizowane w PTE przedsięwzięcia spotkały się ze stopniowo rosnącym zainteresowaniem mediów. Popularyzacji dokonań PTE sprzyjało prezentowanie na stronie internetowej stenogramów wszystkich debat oraz wybranych tekstów i publikacji. Proces nawiązywania i rozwijania współpracy z mediami był niełatwy i wymagał czasu, ale przyniósł efekty w formie relacji na łamach prasy, radia i telewizji o odbywających się w PTE dyskusjach i innych wydarzeniach.

Działania w tym kierunku rozpoczęto od spotkań z prezesem Polskiego Radia, prezesem Telewizji Polskiej, prezesami stacji komercyjnych, kierownikami redakcji ekonomiczno-społecznych itp. Na podkreślenie zasługuje fakt pozyskania zainteresowania mediów (radiowych, telewizyjnych, internetowych, prasowych itp.) w związku z organizacją VIII Kongresu Ekonomistów Polskich. Zaowocowało to coraz liczniejszym udziałem mediów m.in. w Czwartkach u Ekonomistów, konferencjach i seminariach organizowanych przez PTE. Jednym z efektów tego są dyskusje redakcyjne prezentowane m.in. na łamach „Nowego Życia Gospodarczego”.

Realizowane jest ponadto nowe przedsięwzięcie, jakim jest publikacja z udziałem PTE, specjalistycznego dodatku do „Nowego Życia Gospodarczego” na temat prognoz gospodarczych. Poświęcono mu także specjalistyczny link na stronie internetowej PTE. Intensyfikacja współpracy z mediami znajduje odzwierciedlenie w licznych wywiadach prasowych i debatach telewizyjnych oraz radiowych z udziałem członków PTE. Niektóre z nich prezentowane są na stronie internetowej PTE.

Podsumowanie

Wymienione działania są wynikiem wspólnej pracy wszystkich organów PTE, wynikiem społecznej pracy członków Towarzystwa. Nie sposób przedstawić w wymiarze ilościowym pełnych efektów działalności PTE, tym bardziej że „Nie zawsze to, co jest istotne, da się policzyć. Nie zawsze to, co da się policzyć – jest istotne” (Albert Einstein).

Choć udało się znacznie zintensyfikować działania PTE, to z pewnością jest jeszcze wiele do zrobienia. Nader aktualne, i to mimo upływu kilkadziesiąt lat, pozostaje przesłanie zawarte w przemówieniu wygłoszonym 1 marca 1921 r. przez barona Jana Götza-Okocimskiego z okazji utworzenia Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie: „Chcemy być okiem, które dostrzeżać bo-

gactwa drzemiące w kraju i ludności. Chcemy być uchem, które chwyta potrzeby ogólne i środki dążące do ich zaspokojenia. Chcemy być mózgiem, który rozważa, krytykuje, wskazuje drogę. Niemniej jednak działalność nasza nie będzie tylko papierową, dydaktyczną lub agitacyjną. Staraniem naszym będzie, aby wszystko to, co powiemy lub napiszemy, przemieniło się w czyn. (...) Nie chcemy być ani szkołą, ani akademią; ambicją naszą będzie stać się centralnym źródłem, z którego każda produkcja musi czerpać, aby nie popaść w zastój, nie uschnąć, nie zamrtwieć, nie ulec trudnościom i przeszkodom”³.

Wiele pozostaje jeszcze do zrobienia zwłaszcza w obszarze współpracy Zarządu Krajowego PTE z 24 Oddziałami PTE oraz partnerami Towarzystwa. Niezbędne są tu dalsze intensywne prace. Konieczny jest przy tym rozwój nowych form współdziałania na różnych polach. Oddziały posiadają osobowość prawną, co sprzyja podejmowaniu nowych inicjatyw (m.in. ukierunkowanych na pozyskiwanie środków z funduszy unijnych) i współpracy nie tylko z jednostkami funkcjonującymi w ramach struktur PTE, ale także poza nimi, w tym zwłaszcza z organizacjami partnerskimi. Współdziałanie takie kreuje szanse na dodatnią synergię w realizacji zakładanych, statutowych celów Towarzystwa, co tym samym może sprzyjać dobrostanowi wszystkich współpracujących jednostek. Bariery nawiązywania takiej współpracy, choć wciąż istnieją, są stopniowo eliminowane, co stanowi korzystną przesłankę do dalszego umacniania się pozycji Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego jako organizacji pożytku publicznego.

Jako prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego jestem zaszczycona, że mogłam kierować organizacją, w której praca społeczna i wspólne wysiłki przynoszą wymierne efekty. W imieniu Zarządu Krajowego PTE i własnym dziękuję Wszystkim, którzy przyczynili się do sukcesów PTE. Sukcesy są wspólne, porażki moje. Starłam się jednak porażkom zapobiegać. Ocenę, czy i w jakim stopniu to się udało pozostawiam wszystkim Członkom, Partnerom i Sympatykom PTE, ale nie do przecenienia są też obiektywne oceny ze strony oponentów. *Feci quod potui, faciant meliora potentes*. Jeszcze raz dziękuję.

Elbieta Mączyńska

¹ H. Hazlitt, *Ekonomia w jednej lekcji*, Znak-Signum, Kraków 1993, s. 17.

² § 5 statutu Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie, uchwalonego 1 marca 1921 r. Jeszcze raz pragnę tu podziękować dr. Arturowi Pollokowi, prezesowi Zarządu Oddziału PTE w Krakowie, za wydobycie z archiwum i udostępnienie tego tekstu – *vide* A. Pollok, *Powstanie i rozwój Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie*, http://www.pte.pl/pliki/0/183/Historia_PTE_w_Krakowie.doc.

³ Przemówienie wygłoszone 1 marca 1921 r. przez barona Jana Gotza-Okocimskiego przy zakładaniu Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie, cyt. za: A. Pollok, *op. cit.* Pozostaje mi tu przeprosić Czytelnika, że cytuję te i inne myśli nie po raz pierwszy, ale skłania do tego wciąż jeszcze nie w pełni satysfakcjonująca rzeczywistość gospodarcza.

Z wielkim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

PROFESORA ZBIGNIEWA CZERWIŃSKIEGO

wybitnego ekonomisty, autora wielu prac naukowych, naszego nieodżałowanego,
zawsze życzliwego Kolegi, członka Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego,
Rady Programowej czasopisma naukowego „*Ekonomista*”
i jury Konkursu o nagrodę im. Edwarda Lipińskiego.

Cześć Jego pamięci.

Rodzinie Zmarłego przekazujemy wyrazy najgłębszego współczucia

Prezes, Prezes Honorowy, Zarząd Krajowy, Rada Naukowa
Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

Wystąpienie sprawozdawcze prezes prof. Elżbiety Mączyńskiej za lata 2005–2010

Będąc pod presją czasu, proszona o skrótowne wystąpienie, prof. Elżbieta Mączyńska postanowiła, że nie będzie rozwijać też zamieszczonych w liście do delegatów *W przededniu XX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego* („Biuletyn PTE”, nr 4/2010), który był częścią składową materiałów zjazdowych. Dostosowując się do oczekiwań, skupiła się na najważniejszych wydarzeniach kończącej się kadencji. Przypomniała, że podstawą ogólną wyznaczającą kierunki i zręby działania był statut Towarzystwa oraz zapisy uchwały programowej XIX Zjazdu. W skrócie mówiąc, w pracy ciągłej stawiano na funkcje edukacyjne, szerzenie wiedzy ekonomicznej oraz wspieranie racjonalizacji gospodarki. Kontynuowane były działania wypracowane w poprzednich latach, ale także wprowadzono nowe przedsięwzięcia. Podstawowe z nich to: VIII Kongres Ekonomistów Polskich z imponującą liczbą 700 uczestników i dorobkiem zgromadzonym w 8 tomach; wznowienie konwersatoriów Czwartki u Ekonomistów, z których stenogram trafia do witryny Towarzystwa oraz relacji zamieszczanych w „Biuletynie PTE”; powołanie Forum

Myśli Strategicznej, o którego znaczeniu mówił już w słowie skierowanym do delegatów prof. Antoni Kukliński. Powtórzyła, że w Polsce faktycznie zniszczona została myśl strategiczna, łącznie z likwidacją ośrodków, które się nią zajmowały. Polska jest jedynym krajem Unii Europejskiej, który nie zadbał o rozwiązania instytucjonalne w tym zakresie, dlatego powołanie Forum można uważać za krzyk rozpaczy, by ten stan zmienić. Intensyfikowana była współpraca z organami władzy państwowej i samorządowej, co w żaden sposób nie kolidowało z przyjętym w PTE stanowiskiem, że sporów politycznych na jego forum zabrania się wnosić.

W szczególności organizowane były wspólne przedsięwzięcia, m.in. z Ministerstwem Gospodarki, Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego, o czym szerzej jest w publikowanych sprawozdaniach. Intensywnie rozwijała się współpraca z zagranicą, dzięki staraniom prof. Stanisława Rudolfa, jakkolwiek w tej kwestii wiele jeszcze jest do zrobienia. Rozwinięta została działalność wydawnicza, efekty której widać w holu, w którym opublikowane książki zostały wyłożone. Na poprzednim Zjeździe

Przemawia prof. Antoni Kukliński, przewodniczący Polskiego Towarzystwa Współpracy z Klubem Rzymskim. Na trybunie Prezydium Zjazdu od lewej: prof. Andrzej Szplit, prezes Oddziału PTE w Kielcach, prof. Bogna Pilarczyk, wiceprezes Oddziału PTE w Poznaniu, prof. Henryk Babis, prezes Oddziału PTE w Szczecinie.

szczególnie podkreślana była konieczność poprawy kontaktów z mediami, co – jak się wydaje – udało się poprawić. Wystarczy wejść na strony witryny PTE, by zobaczyć, jak częsta była obecność naszych przedstawicieli na łamach prasy, przed kamerami i mikrofonem.

Mistrzem w tym względzie jest prof. Andrzej S. Barczak (Katowice), którego kontakty z prasą, radiem i telewizją są godne podziwu. Zachęcała zebranych do naśladownictwa. Wszystkie wymienione przedsięwzięcia i wiele innych byłyby niemożliwe do wykonania, gdyby nie było pozyskiwania środków finansowych. Publikacje, organizowanie debat, utrzymywanie strony internetowej i wszystkie pozostałe przedsięwzięcia wymagają nakładów, dlatego tak ważną staje się umiejętność zdobywania środków finansowych. W PTE dokonano racjonalizacji działalności. Sprawozdanie finansowe jest świadectwem, że postęp na tym polu jest bardzo widoczny. „Oczkiem w głowie” Towarzystwa była i jest Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej. Kształcenie młodzieży poprzez udział w olimpiadzie jest przedsięwzięciem bezcennym. Są też efekty. Wystarczy prześledzić losy laureatów. Jednocześnie dziękowała osobom, które wniosły duży wkład w olimpiadę. W szczególności dziękowała prof. Stanisławie Borkowskiej (wieloletniej przewodniczącej Komitetu Głównego OWE), mgr Jadwidze Trzeźniowskiej (wieloletniej dyrektor Biura KG OWE), a także obecnemu na sali obrad zespołowi krakowskiemu, który z wielkim powodzeniem kontynuuje to dzieło. Podsumowując dorobek upływającej kadencji, wyznała, że nie jej oceniać dokonania. Sukces ma wie-

lu ojców, a porażki są jej osobistym udziałem – stwierdziła. To, czego się nie udało, to w większym stopniu wykorzystać synergię ukrytą w potencjalnych relacjach między Oddziałami oraz między Oddziałami a Zarządem Krajowym. Choć także tu były wyjątki. Kadencja rozpoczęła się od projektu przygotowanego przez dr. Andrzeja Dębowskiego (Zielona Góra), obejmującego 24 Oddziały Towarzystwa, ale nie został wybrany do realizacji. Efektywna kooperacja rozwinęła się pomiędzy Zarządem a Oddziałem w Bydgoszczy. Aktualnie jest prowadzony wspólny projekt, będący efektem tej współpracy. Zarazem sposób wydatkowania przez PTE środków na dofinansowane projekty nie budził zastrzeżeń, przeciwnie – przez zleceniodawców stawiany był za wzór. Z innych porażek wskazała na ułomne funkcjonowanie księgowości. W tych trudnych momentach z pomocą przychodzili członkowie Komisji Rewizyjnej, której na płaszczyźnie księgowości i rozliczeń Biuro ZK PTE wiele zawdzięcza. Dziękowała wszystkim współpracownikom, Komisjom Zarządu Krajowego, także Sądowi Koleżeńskiemu, który miał dużo pracy w tej kadencji. Za cenną uważała współpracę z Naczelną Organizacją Techniczną, Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce oraz Towarzystwem Naukowym Organizacji i Kierownictwa. Wyznała, że oddaje następcom Towarzystwo w dobrej sytuacji, pointując swoje wystąpienie sentencją nawiązującą do Owidiusza: „zrobiłam, co mogłam, niech następni zrobią to lepiej, jak to potrafią”.

Opracował Alojzy Czech

Z wielkim żalem przyjęliśmy wiadomość, że zmarł nasz serdeczny Kolega i Przyjaciel

TOMASZ AFELTOWICZ

Wybitny działacz Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego,
Prezes Zarządu Głównego PTE w latach 1981–1985,
odznaczony Złotą Odznaką Honorową PTE z Wieńcem,
członek Rady Programowej czasopisma naukowego „Ekonomista” w latach 1982–1990,
wykładowca Uniwersytetu Wrocławskiego,
autor wielu prac naukowych z dziedziny ekonomii.

Pozostanie w naszej pamięci.

Rodzinie Zmarłego przekazujemy wyrazy najgłębszego współczucia

Prezes, Prezes Honorowy, Zarząd Krajowy, Rada Naukowa
Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

Wystąpienie prof. dr. hab. Czesława Skowronka, przewodniczącego Krajowej Komisji Rewizyjnej

Prof. Czesław Skowronek, przewodniczący Komisji Rewizyjnej (Warszawa), poruszył trzy grupy problemów: merytoryczne, finansowe oraz związane z organizacją pracy samej Komisji. Kadencja lat 2005–2010 zaznaczyła się istotnymi efektami w działalności Towarzystwa, mimo że działania były prowadzone w mocno konkurencyjnym środowisku. Już samo to, że PTE nie tylko się zachowało, ale i rozwinęło w tych przesyconych komercyjnymi warunkami należy uznać za osiągnięcie. Jest to zasługą członków Zarządu, Rady Naukowej, ale także Oddziałów, w których wiele się działo – powiedział. Dokumentacja sprawozdawcza, którą delegaci otrzymali, dobrze te proporcje oddaje: 2/3 jej objętości to relacja z dokonań Oddziałów, 1/3 to sprawozdanie organów władz krajowych. W sprawozdawczym okresie kontynuowano sprawdzone przedsięwzięcia z kadencji prof. Zdzisława Sadowskiego, ale też zainicjowano nowe rodzaje działań. O niektórych z nich czuje się zobowiązany powiedzieć. Po pierwsze, podkreślił znakomite przygotowanie, przeprowadzenie i upowszechnienie wyników VIII Kongresu Ekonomistów Polskich, którego dorobek wydaje się nieprzemijający. Po drugie, za istotny wkład uznał popularyzację wiedzy ekonomicznej pod najróżniejszymi, także nowymi postaciami.

Szczególnie wyróżnił inicjatywę Forum Myśli Strategicznej, jak również reaktywację Czwartków u Ekonomistów. Działo się to w okresie, kiedy państwo funkcjonuje od budżetu do budżetu, natomiast planowanie w Unii Europejskiej obejmuje okres 7-letni. Myśli strategicznej przełożonej na politykę długofalową w kraju nie ma. PTE podjęło się wypełnienia tego zadania i w tym miejscu jest się czym pochwalić. Po trzecie, to kontynuowanie Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej prowadzonej nieprzerwanie od dwudziestu kilku lat. Jest to płaszczyzna wchodzenia PTE w środowisko młodzieży, upowszechniania wiedzy o gospodarce, przyciągania młodych i wskazywania perspektyw zawodu ekonomisty. Można by wskazać jeszcze wiele innych przedsięwzięć zrealizowanych w upływającej kadencji. Komisja Rewizyjna zajmowała się nimi corocznie, podsumowując i oceniając pozytywnie merytoryczną działalność Towarzystwa. Uchwała poprzedniego Zjazdu w tym przedmiocie została w pełni zrealizowana. Jeżeli natomiast chodzi o finanse, Komisja zajmowała się tą dziedziną w sposób ciągły, ustawicznie dążąc do doskonalenia systemu rachunkowości w Biurze ZK.

Corocznie odbywały się dwukrotnie posiedzenia plenarne Komisji oceniające sytuację finansową. Udało się ujednoczyć nomenklaturę, choć to był długi proces, który jeszcze trwa. Nie może bowiem być tak, że wśród ekonomistów nie ma jednoznacznie zdefiniowanych pojęć. Komisja przekonywała do odejścia od sztywnego trzymania się budżetu, gdyż budżet to jest jakiś limit, podczas gdy Towarzystwo jest swoistą firmą, która ma przychody, koszty, wynik, majątek, a w działalności ma się kierować kryteriami ekonomiczno-finansowymi. Na dzień dzisiejszy sprawozdania finansowe w pełni odpowiadają ustawie o rachunkowości, ujmując zarówno przychody, koszty, jak i wynik nie tylko syntetycznie, ale w grupach: działalności statutowej, działalności gospodarczej i działalności związanej z Olimpiadą Wiedzy Ekonomicznej. Jest to także rezultat porządkowania nomenklatury, zapoczątkowany jeszcze w poprzedniej kadencji. Prof. Skowronek postawił jeszcze pytanie o aktualną sytuację finansową Towarzystwa na szczeblu krajowym. Odpowiedź jest pozytywna, czego dowodził następująco: w upływającej kadencji nie było bariery finansowej dla żadnej inicjatywy merytorycznej. Przypomniał, że przychody zostały podwojone. Obecny kryzys spowodował nieco uszczerbek w posiadanych zasobach, część środków finansowych była ulokowana w funduszach inwestycyjnych, ale spadek ich wartości został już w połowie odbudowany i w najbliższych dwóch latach powinny wrócić do wartości nominalnej sprzed kryzysu. Uzupełnił, że jedną trzecią zasobów PTE stanowią płynne środki pieniężne. Pani prezes nazywała tę sytuację nadpłynnością finansową. Uważa, że przy takiej, a nie innej strukturze aktywów Towarzystwa jest to dobra sytuacja. Komisja Rewizyjna we wszystkich latach tej kadencji prowadziła lustrację ewidencji księgowej. Wiele uwag Komisji zostało zastosowanych. Teraz trzeba system rachunkowości Towarzystwa doprowadzić do postaci wzorcowej. Jeżeli chodzi o wynik, to na szczeblu krajowym, a także w większości Oddziałów jest dodatni. W całości przeznaczony jest na działalność statutową. Swoje wystąpienie zakończył stwierdzeniem, iż nie widzi żadnych przeszkód merytorycznych, formalnych, a nade wszystko finansowych, by Zjazd udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi. W imieniu Komisji Rewizyjnej formalnie zgłosił wniosek o udzielenie takiego absolutorium.

Opracował Alojzy Czech

Alojzy Czech

XX Zjazd Krajowy PTE – relacja z dyskusji programowej

XX Zjazd Krajowy Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego odbył się 20–21 maja 2010 roku w Sali Lustrzanej Pałacu Staszica w Warszawie.

Delegatów i zaproszonych gości przywitała prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska, prezes PTE. W sposób szczególnie serdeczny przywitała prof. Witolda Andruszkiewicza z Gdańska, nestora wśród polskich ekonomistów, którego biografia pokrywa się w dużym stopniu z dziejami PTE.

Podkreśliła jego niezwykłą, do dziś trwającą aktywność.

Odczytała skierowany do czcigodnego Seniora uroczysty list gratulacyjny.

Jego wręczeniu towarzyszyła burza oklasków. Przypomniała zmarłych w kadencji działaczy Towarzystwa, których zebrani uczcili minutą ciszy.

Przystępując do części organizacyjnej, proponowała, by Prezydium Zjazdu stanowili: prof. Bogna Pilarczyk (Poznań) jako przewodnicząca oraz prof. Andrzej Szplit (Kielce) i prof. Henryk Babis (Szczecin) jako wiceprzewodniczący. Wymienieni wobec braku innych propozycji zostali w głosowaniu jawnym jednomyślnie zaakceptowani.

Przejmując prowadzenie, przewodnicząca prof. B. Pilarczyk podziękowała za wybór, przegłosowała przyjęcie porządku i regulaminu obrad, wybór Komisji Mandatowej (3 osoby), Statutowej (5 osób), Uchwał i Wniosków (5 osób), Porozumiewawczej (5 osób) i Skrutacyjnej (7 osób). Oddała głos zaproszonym gościom. Słowo do uczestników skierowali: prof. dr hab. Zdzisław Sadowski, prezes honorowy PTE, prof. dr hab. Janina Kotowicz-Jawor, wiceprezes KNE PAN, prof. dr hab. Leszek Jasiński, dyrektor INE PAN, prof. dr hab. Antoni Kukliński, prezes Polskiego Towarzystwa Współpracy z Klubem Rzymskim, i prof. dr hab. Janusz Stacewicz, prorektor SGH. Szczególnym momentem było wręczenie Adamowi Cymerowi, redaktorowi naczelnemu „Nowego Życia Gospodarczego”, listu gratulacyjnego, będącego ze strony PTE dowodem uznania za 15 lat działalności czasopisma w służbie promocji dobrych praktyk gospodarczych w Polsce. Spotkane uznanie i otrzymane życzenia zostały przyjęte z nieukrywanym wzruszeniem. Następnie z treści komunikatu prof. Eulalii Skawińskiej (Poznań), przewodniczącej Komisji Mandatowej, zebrani usłyszeli, iż na 84 uprawnionych ze wszystkich Oddziałów obecnych było 78 delegatów, co stanowiło 93% ich

pełnego składu. Tym samym Zjazd prawomocnie mógł rozpocząć obrady i przeprowadzić wybory.

Dwie dyskusje

W dwudniowej całości dało się wyraźnie wyodrębnić dwie ścieżki dyskusyjne. Chronologicznie pierwszą była w dużym stopniu formalna dyskusja nad poprawkami do nowelizowanego statutu, drugą – dyskusja programowa nad stanem i merytoryczną działalnością Towarzystwa. Zmiany w statucie, proponowane przez dr. Artura Polloka (Kraków), przewodniczącego Komisji Statutowej, były doprecyzowaniem zapisów niepodjętych podczas Nadzwyczajnego Zjazdu Krajowego, który odbył się 26 marca 2009 roku, całkowicie temu tematowi poświęconemu. Starano się utrzymać ducha zmian wtedy wynegocjowanych, nie wnosząc żadnych radykalnych propozycji. Drobne korekty, idące głównie w kierunku adekwatności zapisów statutu z aktami wyższego rzędu lub usuwające potencjalne trudności formalne były przyjmowane zdecydowaną większością głosów. Wprowadzono także zmodyfikowany zapis kończący, przesadzający, iż nowy statut posiada moc prawną z momentem jego przyjęcia, a nie rejestracji. Tak się stało, tym samym dalszy ciąg obrad, wraz z procedurą wyborczą, toczył się w nowych ramach. Niezależnie od tego kluczowego dla Towarzystwa rozwiązania, ważna dla jego wszystkich członków i sympatyków była treść dyskusji, jaka na XX Zjeździe miała miejsce w kwestiach programowych. Główne jej wątki ukazują, co działacze nurtuje, czym Towarzystwo żyje, jak rów-

niez, co trzeba zmienić lub w którą stronę należy podążać. W merytorycznej wymianie poglądów i doświadczeń, prezentowanych stanowisk i zgłaszanych postulatów najczęściej poruszano problemy PTE jako stowarzyszenia, jego współpracy z innymi organizacjami, działania na rzecz młodzieży oraz relacje ekonomii – jako nauki – do innych dyscyplin.

PTE – czym ma być i co robić?

Za zmianą spojrzenia na PTE jak na podmiot rynkowy, a nie instytucję budżetową, opowiadał się prof. Andrzej S. Barczak (Katowice). Rozwijając wątek racjonalizacji działalności Towarzystwa obecny w kadencyjnym sprawozdaniu prezes prof. Elżbiety Mączyńskiej, przekonywał, że mimo bycia organizacją społeczną i pozarządową, powinniśmy – władze i działacze – sami na siebie patrzeć jak na firmę, która wypracowuje przychody, wpływa na koszty, samodzielnie kształtuje swój wynik. Wtedy PTE będzie w stanie reagować na okazje, jakie może ofe-

Prezydium Zjazdu (od lewej: prof. Andrzej Szplit, prezes Oddziału PTE w Kielcach, prof. Bogna Pilarczyk, wiceprezes Oddziału PTE w Poznaniu, prof. Henryk Babis, prezes Oddziału PTE w Szczecinie).

rować otoczenie rynkowe, wtedy też nieoczekiwane pojawiające się szanse mogą zostać wykorzystane i dla dobra wspólnego zagospodarowane. Dlatego dla PTE ważna jest kondycja finansowa, ona aktualnie jest dobra i należy kontynuować ten kierunek, nie zapominając, że w otoczeniu rynkowym potrzebne jest różnicowanie działalności. Ograniczenia w sposób naturalny związane z planowaniem budżetowym nie będą tu pomocne i racjonalizacja działania PTE, by było postrzegane jako podmiot specyficzny ale rozumiejący reguły rynkowej gry, powinna być w pełni akceptowana.

Naprzeciw wyszła złożona w odległym punkcie obrad zjazdowych propozycja red. Marka Misiaka (Warszawa), który wystąpił z potrzebą opracowania stanowiska PTE w sprawie polityki społeczno-gospodarczej Polski. Przeświadczenie o konieczno-

ści powstania takiego dokumentu wyniósł z uczestnictwa w wielu spotkaniach zorganizowanych w PTE, z autorstwa artykułów, które na tej podstawie napisał oraz wywiadów przeprowadzonych z prof. Mączyńską. Teraz potrzebna jest synteza i uważa, że PTE na to stać. Podstawą mogą być spostrzeżenia i wnioski odnotowane podczas spotkania, które odbyło się 13 maja, na temat przyszłości społecznej i gospodarczej Polski. Wypowiadali się ekonomiści z różnych szkół i ośrodków. Podkreślano, że w obecnej, trudnej sytuacji funkcjonujące teorie nie potrafią opisywać zachodzących przemian, postawić trafnej diagnozy ani tym bardziej przedstawiać receptę wobec kryzysowych zagrożeń. Nie sposób także przewidzieć skutków interwencji fiskalnej i monetarnej w gospodarkę przeżywającą trudne chwile. Dlatego potrzebne jest stanowisko podejmujące adekwatne do zachodzących wydarzeń wyzwanie diagnostyczno-terapeutyczne, przekazane rządowi i innym instytucjom gospodarczym. To musi być profesjonalnie napisane. Jeden czy nawet dziesięć wywiadów, nawet najbardziej interesujących, tego nie zastąpi. Znalezienie środków na ten cel nie powinno stanowić problemu. One zresztą wcale nie muszą być duże. Są już chętni, np. byli ministrowie finansów, którzy na zasadzie wolontariatu będą współpracować przy tym zadaniu.

Z kolei treść wypowiedzi mgr Nadine Bednarz (Legnica) przypomniła, że PTE jest i powinna pozostać jednostką szkolącą, a nawet więcej – umożliwiającą rozwój zawodowy. Na dwa zagadnienia, ważne dla całego Towarzystwa, zwróciła szczególną uwagę. Pierwszy dotyczy podnoszenia kwalifikacji zawodowych ekonomistów, drugi – kształcenia nauczycieli przedmiotów ekonomicznych. Program szkolenia oraz ścieżka rozwoju zawodowego ekonomistów został już stworzony w Legnicy. Jest kontynuowany, ale wymaga szerszego wsparcia w skali kraju. Wskazała, że trzeba korzystać z doświadczeń innych organizacji, które mają bardziej zinstytucjonalizowane programy podnoszenia kwalifikacji w zawodzie, jak Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, które nadaje stosowne certyfikaty w zależności od zaawansowania w procedurze dokształcającego się adepta. Natomiast w kwestii kształcenia nauczycieli, ścieżka ich doskonalenia w szkołach jest już opracowana. Są ośrodki doskonalenia w tym zawodzie, tam pracują metodycy, ale ta grupa szuka merytorycznego wsparcia. Temu oczekiwaniu powinno wyjść naprzeciw PTE, tworząc program pomocy dla tych osób i instytucji.

PTE – kierunki rozwoju współpracy

W następstwie postawienia na rynkową orientację PTE, prof. Andrzej S. Barczak wskazywał na ko-

nieczność poszerzania zakresu kooperacji. Należy go poszerzać w różnych kierunkach, a niejako naturalnym partnerem stają się związki pracodawców. Chodzi o wspólne działanie z takimi organizacjami, jak regionalne izby gospodarcze, z oddziałami BCC, z Lewiatanem. Czy nie należy w pewnych okolicznościach połączyć sił? Te podmioty rozumieją, czym w praktyce jest ekonomia, Towarzystwo posiada głębokie zasoby wiedzy teoretycznej i z wzajemnej współpracy obydwie strony wyciągną konkretne korzyści. Ten aspekt dyskusji znalazł wsparcie w wypowiedzi mgr. Jacka Rembiszewskiego (Warszawa), który w zdecydowanych słowach domagał się większego otwarcia PTE na przedsiębiorców. Przy Towarzystwie już powstał Klub Przedsiębiorców, reprezentujący osoby, które zmianę zarówno transformacyjną, jak i cywilizacyjną, którą kraj przechodzi, w praktyce przeprowadzają. Jeżeli w Polsce nie było kryzysu, to tylko dzięki tym 2 mln przedsiębiorców, którzy bez większego na ogół kapitału, w wielkiej determinacji produkują i świadczą usługi. Przedsiębiorcy zrzeszeni w Klubie spotykają się raz w miesiącu na Nowym Świecie, dyskutując o problemach, często o biurokratycznych utrudnieniach, próbując znaleźć korzystniejsze dla ich firm rozwiązania. Ale niewątpliwie można zrobić więcej. Dlatego postulował, by nie ustawać we wsparciu przez środowisko nauki i kręgi ekonomistów działających w trudnych warunkach przedsiębiorców, a zwłaszcza, by ułatwiać procedury pozyskiwania przez nich środków finansowych. Zapraszał także do większej współpracy, zapewniając, że środowisko przedsiębiorców nie zapomni pomocy, którą już otrzymało ze strony PTE i w przyszłości będzie otrzymało się odwzajemnić.

Dalszym kierunkiem współpracy PTE powinna być kooperacja z samorządem oraz władzą państwową, której reprezentantem w terenie jest wojewoda. Przywołując także ten temat prof. Andrzej S. Barczak twierdził, iż trzeba z samorządami współpracować, gdyż gospodarka się zmienia, atlantycki model gospodarowania zaczyna przegrywać, wchodzi nowocześnie informatyczne firmy i wobec tych zjawisk zarówno wojewoda, jak i sejmik samorządowy, rada gminy czy burmistrzowie potrzebują większej wiedzy, lepszej orientacji, zachęty do bycia otwartym. Trzeba przede wszystkim wobec tych gremiów być opiniotwórczym. PTE ma w sobie potencjał. Należy ten kierunek kooperacji włączyć do działań statutowych, a niebawem stanie się tak, że będą zamówienia na opinie, konsultacje czy ekspertyzy. Takí stan rzeczy będzie korzystny dla wszystkich stron. Zaprezentowane stanowisko w całej rozciągłości poparł prof. Witold Andruszkiewicz

(Gdańsk), uważając za niezwykle ważną współpracę z samorządami. Namawiał, by w każdym Oddziale, śladem doświadczeń gdańskich, był przy radzie miasta przedstawiciel PTE. Nawet jak to będzie początkowo tzw. obserwator społeczny, to w dłuższym okresie więź kooperacji zostanie zawiązana ku zadowoleniu obydwu stron. Przypomniał także praktykę obowiązującą w PTE kilkadziesiąt lat temu, polegającą na tym, że jeśli w jakimś Oddziale pojawił się cenny pomysł lub projekt w sprawach wagi publicznej lub ogólnej, to przekazywany był do Zarządu – wtedy Głównego – który miał większe możliwości dotarcia z nim do właściwego organu państwa: Sejmu, rządu, ministerstwa lub różnych komisji. Powoływał się na ustawę o portach, do której Oddział Gdański wniósł wiele uwag i one potem przez pośrednictwo Zarządu Głównego zostały uwzględnione. Warto wrócić do tego sposobu funkcjonowania – pointował.

Z kolei prof. Stanisław Rudolf (Łódź) poruszył sprawy współpracy PTE z zagranicą. Dotychczasowe postępy nie są zadowalające, a to z wielu powodów. PTE jest w skali europejskiej organizacją unikatową. Obecnie działa ok. 60 towarzystw ekonomicznych, ale żadne nie ma tak rozbudowanej struktury. W zagranicznych czy międzynarodowych towarzystwach istnieje tylko centrala, bez aktywnej działalności, z wyjątkiem jednej znaczącej imprezy, jaką jest zazwyczaj organizacja kongresu czy sympozjum. Dlatego może tak trudno przychodzi nawiązywać kontakty. Ale zachęcał, by to robić, by nawiązywać zwłaszcza regionalne kontakty międzynarodowe. Z przykrością także mówił, że na arenie międzynarodowej PTE nie jest obecne. W dwóch najbardziej znanych organizacjach ekonomicznych Polacy są reprezentowani marginalnie: w EEA (Europejskim Stowarzyszeniu Ekonomicznym) z Polski jest ok. 5 osób, w IEA (Międzynarodowej Asocjacji Ekonomistów) na ok. 1 tys. członków 7–8 będzie z Polski, głównie młodych ludzi.

Trzeba zrobić coś, by było ich tam więcej. Bardzo ważne dla młodego naukowca jest, że wpisuje sobie do c.v. udział w takim wydarzeniu. Przypomniał również, iż był zamiar zorganizowania Konferencji Okrągłego Stołu pod patronatem IEA. Ale ze względu na przeciągające się trudności w przygotowaniach, IEA cofnęło rekomendację i trzeba było projekt odwołać. Także próby nawiązania kontaktów z SEA (hiszpańskie towarzystwo ekonomiczne) się nie powiodły. Ono działa jeden raz w roku, organizując ważną konferencję, potem jego aktywność ustaje. Swoje wystąpienie zakończył propozycją, by PTE w nadchodzącej kadencji podjęło się zorganizowania kongresu mło-

dych ekonomistów z Europy Środkowo-Wschodniej, przełamując złą passę dotychczasowych niepowodzeń. Zgadający się z przedstawioną diagnozą prof. Bogusław Fiedor (Wrocław) do przedstawionego wniosku wniósł interesującą konkretyzację. Otóż, zbliża się polska prezydencja w Unii Europejskiej. Z tego tytułu PTE – jako największe stowarzyszenie ekonomistów w kraju – musi dać o sobie znać. Proponował rozważenie organizacji Forum Młodych Ekonomistów Europy Środkowo-Wschodniej pod tym szyldem. Gdyby sugestia była przyjęta, to rozpoczęcie prac przygotowawczych musi nastąpić nazajutrz po zamknięciu obrad Zjazdu. Czasu bowiem pozostało niezwykle mało.

PTE wobec młodzieży

W dyskusji zjazdowej nad wyraz często przewijała się troska o powinności Towarzystwa wobec młodzieży. Pytanie zasadnicze w tej sprawie brzmiałoby tak: co zrobić, by jeszcze bardziej wychodzić naprzeciw młodzieży, bo ona pozostaje wobec nas dalece obojętna i poza nielicznymi wyjątkami nie zasila szeregów PTE oraz nie identyfikuje się z celami stowarzyszenia. W różnych aspektach działalności Towarzystwa wysuwane były oferty zachęt i zmian, a jako pierwszy rozpoczął prof. Andrzej Szplit (Kielce), nawiązując do prowadzonej przez PTE Olimpiady Wiedzy eEkonomicznej. Podkreślił, że piękna idea, jaką jest OWE, w ostatnich latach jest restrukturyzowana, jej poziom wykonawczy został podniesiony, zaś sama OWE pośród pokrewnych olimpiad bez wątplenia uważana jest za najbardziej prestiżową. Przedstawił na tym tle propozycję dalszej reformy: by oprócz finalistów, którzy są faktycznymi zwycięzcami, opracować program zajmujący się młodzieżą na przykład z pierwszej trzechsetki. Różnice w poziomie wiedzy pomiędzy 94. finalistą a 152. uczestnikiem na liście kandydatów do finału w skali kraju są nieznaczne, a często bywają trudne do zauważenia. Biorąc chwilowo w nawias powiedzenie głoszące, że wszyscy startujący mogą uważać się za wygranych, to jednak ten finalista jest faktycznym beneficjentem zmagania konkursowych, a następnii, niewiele im ustępujący, doznają goryczy niezakwalifikowania się. Mówca nie chciał, by dochodziło do pozbawiania motywacji do dalszego rozwoju tej uzdolnionej grupy młodych ekonomistów.

Szukając rozwiązania, zastanawiał się, czy nie powinno się przywrócić idei laureata zawodów okręgowych, a uczelnie regionalne może rozważać przyjmowanie tych uczestników bez postępowania kwalifikacyjnego? Ale trzeba im to przedstawić, zachęcać, a zarazem opracować program opieki nad poszerzonym kręgiem chętnych do inwestowania

w siebie olimpijczyków. Drugą poruszoną przez dyskutanta sprawą był spadający udział w gronie finalistów i laureatów uczniów z ponadgimnazjalnego profilowanego szkolnictwa ekonomicznego. Można nawet powiedzieć, że dla tej grupy czas laurów olimpijskich stał się czasem przeszłym dokonanym. Uczniowie mający godzinę tygodniowo przedmiotu o nazwie przedsiębiorczość albo samoucy niemający w ogóle godzin z ekonomii, wygrywają olimpiadę, a uczniowie systematycznie edukowani nie potrafią się przebić do finału. Nie można przejść nad tą niepokojącą sytuacją do porządku dziennego, gdyż w systemie edukacyjnym stało się coś niedobrego. Nie można w PTE dalej tego nie dostrzegać.

Następne głosy dotyczyły młodych ekonomistów pracujących naukowo. By zapewnić im większe uczestnictwo na międzynarodowych konferencjach czy seminariach, prof. Bogusław Fiedor zgłosił pod adresem Zarządu Krajowego, być może też pod adresem zarządów Oddziałów, może trudną do wykonania propozycję utworzenia funduszu grantów, z którego dofinansowano by wyjazdy młodych ekonomistów na takie spotkania. To nie muszą być liczne ani wysokie dofinansowania, ale byłoby to praktyczne wyjście przez PTE naprzeciw tej potrzebie, zarazem wysłanie sygnału do otoczenia, że oto w PTE nie tylko postuluje się słuszne sprawy, ale także czyni konkretne ułatwienia. Wreszcie poddał pod rozważenie potencjalne poszerzenie edukacji prowadzonej w PTE o edukację dla przedsiębiorczości, niewykluczone, że połączoną ze wsparciem przedsiębiorczości akademickiej.

Popularne są teraz inkubatory przedsiębiorczości. W uczelni, którą kieruje, są dwa takie inkubatory i obydwie świetnie funkcjonują. Powstają firmy typu *spin off* czy *spin out*. Działa Forum Młodych Przedsiębiorców. Wydaje się naturalne, że w kształcenie na rzecz wyrabiania postaw przedsiębiorczych PTE także powinno się włączyć. Z kolei prof. Danuta Rucińska (Gdańsk), popierając ideę współpracy Zarządu Krajowego i Oddziałów w celu umożliwienia młodym ekonomistom udziału w międzynarodowych kongresach, postulowała tworzenie warunków dla ich ścieżek rozwojowych i kariery naukowej. Uzasadniała, że młodzież stanowi nasz wielki potencjał. Stwarzanie warunków jego rozwoju to dobry kierunek, który należy popierać i realizować. Wyjawiła, że Oddział w Gdańsku tym tropem podąża. Młodzi ekonomiści są w zarządzie, są także delegatami. Organizują seminaria, wydają publikacje, aplikują projekty unijne.

Do tego ostatniego wątku nawiązał prof. Henryk Babis (Szczecin), szeroko relacjonując dokonania jego Oddziału w zakresie pracy dla młodzieży i jej

przyciągania. Na kooperację z młodzieżą stawia się w Szczecinie od lat najwcześniejszych. Dla uczniów gimnazjów organizowana jest Mała Olimpiada Wiedzy Społeczno-Ekonomicznej, w której bierze udział rokrocznie 300–400 uczestników. Do finałów na szczeblu Oddziału kwalifikowanych bywa 30–40 uczniów. Zainteresowanie rośnie, a przy okazji organizuje się seminarium dla nauczycieli z najnowszych trendów w ekonomii, które traktowane jest przez tych ostatnich jako wyróżnienie. Na to seminarium zapraszani są także nauczyciele z liceów, by także z tą grupą nie tracić kontaktu. Inną formą, która się sprawdziła, jest przyciąganie doktorantów. W Oddziale (poza wydawnictwami Wyższej Szkoły Zawodowej Oeconomicus) został uruchomiony periodyk o nazwie „Akademia Młodych Ekonomistów”, w którym są referaty z konferencji, artykuły doktorantów i inne formy publikacyjne. Jest to forum dla doktorantów i młodych pracowników nauki z różnych uczelni szczecińskich: Uniwersytetu Szczecińskiego, Zachodniego Uniwersytetu Technologicznego i innych wyższych szkół. A ponadto, Wyższa Szkoła Zawodowa Oeconomicus, we współpracy z Oddziałem oraz innymi uczelniami organizuje 3–4 konferencje rocznie, budując trwałą sieć kooperacyjną. Oddział otrzymuje zlecenie obsługi tych spotkań i ma za to marżę pokrywającą koszty. Doktoranci uczestniczą także w projektach realizowanych na zlecenie wojewódzkiego i powiatowych urzędów pracy.

Ekonomia a dyscypliny pokrewne – pałacy problem demarkacji

W drugiej części relacjonowanego już wystąpienia prof. Danuta Rucińska zwróciła się do obecnych na Zjeździe członków PTE, będących pracownikami nauki, aby zajęli stanowisko w sprawie wytyczenia demarkacji pomiędzy dziedziną ekonomii a naukami o zarządzaniu. Jak stwierdziła, ta bardzo aktualna kwestia ważna jest z dwóch powodów: akredytacji oraz uprawnień wydziałów do przeprowadzania postępowań promocyjnych. Jakie skutki praktyczne rodzi brak wyraźnego rozgraniczenia, ilustrowała przykładem, który niedawno miał miejsce. Na Wydziale, którego jest członkiem, przeprowadzone zostało kolokwium habilitacyjne, z pozytywnymi recenzjami, z wysoką oceną i pełnym uznaniem członków Rady, a potem Centralna Komisja wynik unieważniła, gdyż przedmiot pracy uznała za właściwy dla zarządzania, a nie ekonomii. Członkowie Rady Wydziału Ekonomicznego byli oburzeni. Przecież zarządzanie wywodzi się z ekonomii – uważali; czymże jest zarządzanie, jak nie ekonomią stosowaną? Należy ten spór za-

kończyć – konkludowała mówczyni – i wytyczyć granicę, by takie przypadki więcej się nie zdarzały. Skierowała apel do środowiska naukowego skupionego w PTE z prośbą o publiczne zabranie głosu w tej kwestii.

Temat kontynuował prof. Ryszard Borowiecki (Kraków). Ustosunkowując się do kwestii podziału dyscyplin ekonomicznych, akcentował, że zarządzanie jest tylko jednym, może najbardziej w obecnej chwili widocznym przykładem braku postulowanej demarkacji. Przekazał, że na uczelni, którą wiele lat kierował, kształcenie odbywa się w trzech obszarach: ekonomii, zarządzania i towaroznawstwa. Sąsiedzi z uczelni rolniczej wielokrotnie czynili zakusy odebrania towaroznawstwa, nie przyjmując do wiadomości, że dziedzina ta historycznie już była obecna od założenia uczelni. Ale z dążeń swych nie rezygnowali, tak jakby towaroznawstwo produktów rolniczych miało objąć cały zakres towaroznawstwa. Jeżeli chodzi o dziedzinę ekonomii, to mamy od lat trwające zjawisko wybijania się na odrębność dyscyplin szczegółowych. Wyodrębniły się ostatnio finanse, autonomiczna jest grupa przedmiotów ilościowych, statystyki i ekonometrii. Tworzenie się nowych dyscyplin wyłanianych z ekonomii jest procesem niezakończonym. Jeżeli są na sali przedstawiciele tzw. ekonomii czystej, powinni spróbować określić granice tego odchodzenia, bo on sam obawia się, że nie wiadomo, co z ekonomii politycznej zostanie za ileś lat, jak proces ten będzie postępował. Z drugiej strony, to, czym zajmuje się ekonomia, staje się w coraz większym stopniu interdyscyplinarne. Z tego względu nie widzi podstaw do niepokoju. Dyscypliny ekonomiczne, choć autonomiczne, pozostają z sobą w dużym związku. Podejście interdyscyplinarne będzie bowiem przybierać na znaczeniu.

W ramach Polskiej Akademii Nauk powołany został zespół ds. dziedzin i dyscyplin ekonomicznych. Niektórzy z uczestników Zjazdu są jego członkami, należy więc przypuszczać, że rozwiązanie na użytek instytucjonalny zostanie wypracowane. A nierównowaga pomiędzy dziedzinami jest i będzie. Sam zna dziedzinę nauki, rozległe i jednorodne, które nie dzielą się na żadne dyscypliny, a są takie, które składają się z 12 i więcej dyscyplin. W każdym z tych podziałów są niejasności i wątpliwości. Na zakończenie przytoczył temat rozprawy z dziedziny zarządzania powstałej w obszarze nauk technicznych, który brzmiał: zarządzanie aparatem zapłonowym silnika samochodowego. Co to oznacza? Że zarządza się obecnie wszystkim. Nadmierna ilość zarządzania w tradycyjnie ekonomicznych przedmiotach może więc być zjawiskiem przejściowym, które ulegnie w przyszłości złączeniu i uporządkowaniu.

Alojzy Czech

Uchwała Programowa XX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego z 21 maja 2010 r.

1. Nawiązując do ponad 200-letniej tradycji zorganizowanego ruchu ekonomistów na ziemiach polskich, Polskie Towarzystwo Ekonomiczne (PTE) podkreśla swoje dążenie do utrzymania integracji środowiska polskich ekonomistów, których łączy więź wspólnych, zawodowych zainteresowań i wspólna troska o rozwój kraju. PTE podkreśla też swój charakter stowarzyszenia apolitycznego i pluralistycznego. Jest i pozostanie otwarte dla wszystkich polskich ekonomistów: o różnych korzeniach i tradycjach, różnych pokoleń, z wszystkich regionów kraju i działających za granicą, o różnych poglądach i ekonomicznych specjalnościach, zajmujących się zarówno praktyką gospodarczą, jak i nauką, którym są bliskie ujęte w statucie PTE cele i zasady współdziałania. PTE będzie kultywowało tę różnorodność jako istotną cechę swej tożsamości i rozwojową szansę.
2. W poczuciu świadomości ogromnego tempa przemian we współczesnym świecie, w związku z upowszechnianiem się nowej, informacyjnej cywilizacji, a także nasilającego się pojęciowego zamieszania wokół nowych zjawisk i form życia gospodarczego, PTE, jako organizacja pożytku publicznego, widzi konieczność szerzenia aktualnej wiedzy ekonomicznej, uwzględniającej stojące przed krajem rozwojowe wyzwania. W tym celu PTE będzie:
 - nadal organizować kongresy polskich ekonomistów, krajowe i regionalne konferencje, seminaria itp.,
 - rozwijać działalność wydawniczą,
 - kontynuować organizowanie Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej,
 - podejmować inicjatywy w zakresie specjalnych programów szkoleń, w tym przy wykorzystaniu funduszy Unii Europejskiej,
 - rozwijać kulturę strategiczną polskiego społeczeństwa.
3. Kolejnym, głównym kierunkiem aktywności PTE będzie prezentowanie opinii i stanowisk, dotyczących aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej oraz perspektyw rozwoju kraju. PTE zamierza oferować społeczeństwu profesjonalną pomoc w rozwiązywaniu najważniejszych problemów, do których zalicza:
 - bieżące i perspektywiczne kierunki rozwoju kraju i jego regionów,
 - kluczowe aspekty polityki gospodarczej i społecznej,
 - efektywne uczestnictwo Polski w Unii Europejskiej i – w przyszłości – w unii walutowej i gospodarczej,
 - długookresową strategię rozwoju kraju opartą na budowaniu społeczeństwa informacyjnego.
4. PTE powinno być otwarte na przedsiębiorców i ułatwiać rozwiązywanie ich problemów. Powinno sprzyjać rozwojowi przedsiębiorczości, w tym przedsiębiorczości akademickiej.
5. PTE będzie nadal rozwijało i umacniało aktywność młodzieży w dziedzinie ekonomii. Pozytywnie oceniając doświadczenia związane z Olimpiadą Wiedzy Ekonomicznej oraz utrzymując więzi z jej laureatami i finalistami, za niezbędne uważa wdrażanie różnych form popularyzacji działań PTE wśród lokalnych społeczności. W tym celu zamierza m.in. rozwijać współpracę z nauczycielami przedmiotów ekonomicznych.
6. Ważnym wkładem PTE w upowszechnianie wiedzy ekonomicznej jest działalność wydawnicza. W efekcie uruchomienia własnej oficyny wydawniczej nastąpił ilościowy wzrost publikacji książkowych, które spotykają się z dużym zainteresowaniem czytelników. Ponadto, PTE partycypuje w wydawaniu dwumiesięcznika „Ekonomista”. Wewnętrznym wydawnictwem wspomagającym działalność PTE jest „Biuletyn PTE”, który powinien docierać do wszystkich Kół i którego ukazywanie się powinno usprawnić współpracę między Oddziałami. Wszystkie te formy działalności wydawniczej powinny być utrzymywane i rozwijane. Na uwagę i wsparcie zasługuje również aktywność wyda-

wnicza Oddziałów w postaci publikacji książkowych i regionalnych biuletynów.

7. PTE pozytywnie ocenia doświadczenia wynikające z decentralizacji struktury organizacyjnej stowarzyszenia. Uzyskana samodzielność Oddziałów przyczyniła się do rozwijania regionalnych inicjatyw. Decentralizacja powinna sprzyjać dalszemu pogłębianiu współpracy pomiędzy poszczególnymi Oddziałami, a także współpracy pomiędzy Oddziałami a Zarządem Krajowym w celu uzyskania efektu synergii sieciowej. Dla skutecznego rozwiązywania problemów organizacyjnych i finansowych należy dążyć do efektywnego pozyskiwania oraz wykorzystywa-

PTE pozostaje otwarte na współpracę z innymi organizacjami i przedstawicielami różnych grup zawodowych. Za celowe uważa również podjęcie działań zachęcających pracodawców do korzystania z usług eksperckich i doradczych. PTE powinno zabiegać o wprowadzenie wymogu przygotowania ekonomicznego dla kandydatów na stanowiska kierownicze w instytucjach państwowych i samorządowych oraz instytucjach służby zdrowia.

10. PTE będzie dążyć do umacniania pozycji polskich ekonomistów na arenie międzynarodowej poprzez zwiększanie ich udziału w kongresach *European Economic Association i International*

nia nowych źródeł finansowania działalności, m.in. w postaci funduszy Unii Europejskiej.

8. W zakresie doskonalenia komunikowania się PTE z otoczeniem konieczny jest skuteczny dostęp do mediów oraz wykorzystywanie różnorodnych form systematycznego współdziałania z telewizją, radiem i prasą. Rozwijana będzie dbałość o witrynę internetową i poszerzanie jej zawartości o problematykę edukacyjną.
9. Za sprawę istotną PTE uważa dalsze współdziałanie z organizacjami społecznymi m.in. z Federacją Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Towarzystwem Naukowym Organizacji i Kierownictwa, Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce, Zrzeszeniem Prawników Polskich.

Economic Association (IEA). PTE jako członek IEA podejmie wysiłki dla odgrywania większej roli w jej działalności. Rozważy również możliwość organizowania konferencji międzynarodowych z udziałem młodych ekonomistów z krajów Europy Środkowej i Wschodniej.

11. Konieczne jest podjęcie działań mających na celu opracowanie historii PTE.
12. Członkowie PTE za sprawę zasadniczą uważają wzmocnienie wzajemnych, koleżeńskich więzi, z pełnym przestrzeganiem zasad zawodowej etyki, tolerancji i wzajemnego szacunku dla prezentowanych poglądów.

Warszawa, 21 maja 2010 r.

Władze Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego – kadencja 2010–2015

Zarząd Krajowy PTE

Prezes

prof. Elżbieta MAĆZYŃSKA-ZIEMACKA Warszawa

Wiceprezisi

dr Artur POLLOK Kraków

prof. Stanisław RUDOLF Łódź

Członkowie Prezydium

prof. Andrzej S. BARCZAK Katowice

mgr Elżbieta CHABOWSKA Gdańsk

prof. Witold KWAŚNICKI Wrocław

prof. Zofia Barbara LIBERDA Warszawa

prof. Marek RATAJCZAK Poznań

prof. Andrzej SZPLIT Kielce

prof. Bogdan ŚLUSARZ Zielona Góra

Członkowie Zarządu

prof. Henryk BABIS Szczecin

dr Adam BALCERZAK Toruń

mgr Nadine BEDNARZ Legnica

prof. Ryszard BOROWIECKI Kraków

prof. Małgorzata BURCHARD-DZIUBIŃSKA Łódź

dr Mariusz CHUDZICKI Częstochowa

dr Alojzy CZECH Katowice

mgr Irena DEREWECKA Elbląg

prof. Zbigniew EJMONT Białystok

prof. Bogusław FIEDOR Wrocław

dr Tomasz GAWEŁ Wrocław

mgr Teresa GŁANIA Bydgoszcz

dr Kazimierz GOLINOWSKI Warszawa

dr Franciszek GRZESIOK Gliwice

dr Ludwik HEJNY Bielsko-Biała

mgr Adam JANUSZ Wałbrzych

prof. Waclaw JARMOŁOWICZ Poznań

dr Krystyna LEŚNIAK-MOCZUK Rzeszów

dr Jerzy MAŁKOWSKI Warszawa

mgr Helena MAZUREK Lublin

prof. Zbigniew MIKOŁAJEWICZ Opole

prof. Bogna PILARCZYK Poznań

dr Krystyna ROMANIUK Olsztyn

prof. Danuta RUCIŃSKA Gdańsk

mgr Jadwiga TOPOLAN Koszalin

Krajowa Komisja Rewizyjna PTE

mgr Ewa BERNACKA Łódź

dr Jerzy CZERWIŃSKI Koszalin

dr Andrzej JAKUBOWICZ Warszawa

prof. dr hab. Mirosława KWIECIEŃ Wrocław

dr Marek LESZCZYŃSKI Kielce

mgr Kazimierz ŁOŚ Warszawa

mgr Michał MICHOROWSKI Kraków

Rada Naukowa PTE

dr hab. Mirosław BOCHENEK

dr Jerzy BOEHLKE

prof. dr hab. Stanisława BORKOWSKA

prof. dr hab. Ryszard BOROWIECKI

prof. dr hab. Halina BRDULAK

prof. dr hab. Jacek BRDULAK

dr Alojzy CZECH

prof. dr hab. Zofia DACH

prof. dr hab. Włodzimierz DELUGA

prof. dr hab. Bogusław FIEDOR

prof. dr hab. Marian GORYNIA

prof. dr hab. Grzegorz GORZELAK

prof. dr hab. Urszula GRZEŁOŃSKA

prof. dr hab. Andrzej HERMAN

prof. dr hab. Waclaw JARMOŁOWICZ

prof. dr hab. Andrzej KARPIŃSKI

prof. dr hab. Bożena KLIMCZAK

prof. dr hab. Kazimierz KŁOSIŃSKI

prof. dr hab. Grzegorz KOŁODKO

prof. dr hab. Joanna KOTOWICZ-JAWOR

prof. dr hab. Paweł KOZŁOWSKI

dr inż. Paweł KUŹDOWICZ

prof. dr hab. Witold KWAŚNICKI

prof. dr hab. Eugeniusz KWIATKOWSKI

prof. dr hab. Barbara LIBERSKA

prof. dr Jan LIPIŃSKI

prof. dr hab. Stanisław ŁADYKA

prof. dr hab. Aleksander ŁUKASZEWICZ

prof. dr hab. Krzysztof MARCZEWSKI

prof. dr hab. Andrzej MATYSIAK

prof. dr hab. Jerzy MIKA

prof. dr hab. Maciej MISZEWSKI

prof. dr hab. Ewa OKOŃ-HORODYŃSKA

prof. dr hab. Jerzy OSIATYŃSKI

prof. dr hab. Stanisław OWSIAK

prof. dr hab. Emil PANEK

prof. dr hab. Urszula PŁOWIEC

prof. dr hab. Marek RATAJCZAK

prof. dr hab. Danuta RUCIŃSKA

prof. dr hab. Eugeniusz RYCHLEWSKI

prof. dr hab. Włodzimierz SIWIŃSKI

prof. dr hab. Czesław SKOWRONEK

prof. dr hab. Andrzej SŁAWIŃSKI

prof. dr hab. Stanisława SOKOŁOWSKA

prof. dr hab. Bogumiła SZOPA

prof. dr hab. Bogdan ŚLUSARZ

prof. dr hab. Marian TUREK

prof. dr hab. Andrzej WERNIK

prof. dr hab. Jerzy WILKIN

prof. dr hab. Andrzej WOJTYNA

prof. dr hab. Leszek ŻABIŃSKI

Sąd Koleżeński PTE

mgr Maria HANUSZKO – przewodnicząca Gdańsk

mgr Marian ADAMCZAK

– wiceprzewodniczący

Zielona Góra

dr Ryszard KOWALSKI – sekretarz

Kraków

mgr Henryk FIGAS

Bydgoszcz

mgr Zbigniew STANKOWSKI

Łódź

dr Eugeniusz ŻUBER

Koszalin

Władze Zarządu Krajowego – kadencja 2010–2015

prof. **ELŻBIETA MĄCZYŃSKA** – prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
Prof. Elżbieta Mączyńska jest absolwentem Wydziału Ekonomii Uniwersytetu Warszawskiego. Od września 2008 r. jest kierownikiem Katedry Zarządzania Finansami Przedsiębiorstwa w Szkole Głównej Handlowej oraz profesorem nadzwyczajnym Instytutu Nauk Ekonomicznych PAN (od marca 1990). W latach 1994–2005 była sekretarzem naukowym i członkiem Prezydium Rady Strategii Społeczno-Gospodarczej przy Radzie Ministrów.

W zainteresowaniach naukowo-badawczych profesor Mączyńskiej można wyodrębnić dwa nurty badawcze. Pierwszy dotyczy funkcjonowania przedsiębiorstw, w tym zwłaszcza wyceny ich wartości i kondycji ekonomiczno-finansowej. Nurt ten znajduje odzwierciedlenie w większości publikacji, w tym przede wszystkim wydanej w 2005 r. książce „Wycena przedsiębiorstw” oraz w tekstach dotyczących systemu wczesnego ostrzegania przed zagrożeniami w działalności gospodarczej. Teksty te są wynikiem kierowanego przez prof. Mączyńską w INE PAN grantu KBN nr I H02C 029 na temat: „Systemy wczesnego ostrzegania przed bankructwem przedsiębiorstw. Wskaźniki wczesnego informowania”. Opracowane w wyniku tego grantu modele dyskryminacyjne znajdują zastosowanie w praktyce przedsiębiorstw i innych podmiotów.

Drugi (dodatkowy) obszar badawczy dotyczy systemów gospodarczych i strategii rozwoju społeczno-gospodarczego. Wynikiem tych zainteresowań jest przede wszystkim współautorstwo w raportach RSSG oraz publikacje dotyczące ładu gospodarczego i społecznej gospodarki rynkowej. Profesor Elżbieta Mączyńska jest autorką około 200 publikacji książkowych (w tym książek, rozdziałów w pracach zbiorowych i redakcji naukowych prac zbiorowych).

prof. **STANISŁAW RUDOLF** – wiceprezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
Prof. Stanisław Rudolf jest absolwentem chemii i ekonomii Uniwersytetu Łódzkiego. W 1974 r. uzyskał stopień doktora na podstawie pracy: „Próba weryfikacji celów państwa dobrobytu na przykładzie Szwecji”, a w 1986 r. – stopień doktora habilitowanego, przygotowując rozprawę pt. „Demokracja przemysłowa w rozwiniętych krajach kapitalistycznych”. W 2001 r. uzyskał tytuł profesora. Od 2003 r. pełni funkcję kierownika Katedry Ekonomii Instytucjonalnej UŁ. Przedmiotem zainteresowań prof. Rudolfa są szeroko rozumiane problemy społeczne w ekonomii, przede wszystkim problematyka partycypacji pracowniczej i demokracji przemysłowej. W ostatnich latach wiele uwagi poświęca również problematyce nadzoru korporacyjnego – głównie jego aspektem społecznym.

Prof. Rudolf jest autorem ponad 180 publikacji naukowych, w tym kilkudziesięciu w języku angielskim. Jest autorem bądź współautorem i redaktorem kilkudziesięciu książek. Jest organizatorem cyklicznych konferencji naukowych poświęconych nadzorowi korporacyjnemu. Prof. Rudolf kierował wieloma zespołami naukowymi realizującymi programy badawcze finansowane przez KBN, Ministerstwo Skarbu Państwa, a także przez ośrodki zagraniczne. Współpracuje z wieloma zagranicznymi ośrodkami naukowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej.

dr **ARTUR POLLOK** – wiceprezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
Dr Artur Pollok jest adiunktem w Katedrze Mikroekonomii na Wydziale Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Studia wyższe ukończył na tej uczelni w 1996 r., uzyskując tytuł magistra. W 2005 r. uzyskał tu stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii na podstawie rozprawy pt. „Oszczędności gospodarstw domowych w Polsce w okresie transformacji systemu gospodarczego”. W latach 2005 i 2006 odbył studia podyplomowe na kierunku „Życie i myśl Jana Pawła II” w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie. Od 2005 r. jest wiceprezsem Zarządu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Warszawie oraz prezesem Zarządu Oddziału Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie (uprzednio, w

latach 1997–2005, pełnił funkcję członka Prezydium Zarządu Krajowego w Warszawie oraz sekretarza Zarządu Oddziału w Krakowie). Od 1995 r. jest członkiem Komitetu Głównego Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej, a od 2004 r. jego wiceprzewodniczącym. Wcześniej, w 1991 r., zajął I miejsce w zawodach III stopnia (centralnych) IV Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej. Zainteresowania naukowo-badawcze dr. Artura Polloka obejmują mikroekonomię, ekonomikę gospodarstw domowych, procesy konsumpcji i oszczędzania, kwestie ekonomiczne w katolickiej nauce społecznej oraz społeczne i etyczne aspekty procesu gospodowania. Z tego zakresu opublikował prawie 60 prac o charakterze naukowym i dydaktycznym.

Pełne życiorysy zawodowe władz zamieszczone są na stronie internetowej PTE (www.pte.pl).

Wystąpienie końcowe prof. Elżbiety Mączyńskiej, nowo wybranego prezesa PTE

Wystąpienie prezes prof. Elżbiety Mączyńskiej, kończące i podsumowujące XX Zjazd, składało się z kilku części. Złożyła podziękowania wszystkim delegatom za przybycie i uczestnictwo w Zjeździe, dziękowała Prezydium Zjazdu za prowadzenie obrad, wszystkim organizatorom za trud przygotowania tego trudnego spotkania. Gratulowała wyboru nowym członkom władz krajowych. Wyznała zarazem, że oczekuje z ich strony pomocy i wsparcia w kontynuowaniu tego, co dobrze funkcjonowało w ubiegłej kadencji.

Względem programu i nowych inicjatyw odżegnywała się od deklaracji bez pokrycia. Przypomniła, w jak trudnej sytuacji była przed ponad czterema laty, kiedy „obiecywała według nadziei, a później często realizowała według strachu”, co zresztą uznawała za motyw przewodni swojego kierowania Towarzystwem w początkowym stadium. Zapewniła, że zapisy uchwały programowej traktuje z całą powagą i zapewniała, że dopełni wszelkich starań, by je wykonać. Organizacja IX Kongresu, być może w połączeniu z 70-leciem Towarzystwa, urasta do rangi najwyższej. Nie wyobraża sobie jego przygotowania bez zaangażowania Rady Naukowej. Przypomniła, że poprzedni Kongres poprzedzony był 2,5-letnią pracą Rady, poszerzonej o znaczącą liczbę osób. Wyraziła nadzieję, że obecni na Zjeździe członkowie tamtejszej i obecnie wybranej Rady pośpieszą z pomocą. Głęboko w pamięć zapadło zobowiązanie do formułowania przez PTE opinii o stanie gospodarki polskiej i perspektywach jej rozwoju, postulowane w wystąpieniu red. Marka Misiaka. Ujawniła, że już nawet otrzymała od prof. Andrzeja Barczaka propozycję tematu pierwszego takiego stanowiska w sprawie problemów energetycznych. Zadeklarowała opracowywanie co najmniej raz na kwartał takiego stanowiska. Ale życzyła sobie, że ma to być głos całego Towarzystwa, 24 Oddziałów wobec problemów i zagadnień, przed którymi stoi gospodarka narodowa. Nie ma jeszcze nawet w myślach opracowanej procedury uzgadniania takiego stanowiska. Czy to ma być wspólne posiedzenie? Czy nadsyłane propozycje? Czy jeszcze inna droga? Na pewno będą koszty. Prosiła zatem o zgodę na dofinansowanie takich raportów i zebrań.

W dalszej części wystąpienia prof. Mączyńska odniosła się do problemów, które podniesione zostały podczas dyskusji nad projektem uchwały zjazdu: ubożenia polskich rodzin, opracowania dziejów Towarzystwa oraz większej obecności PTE w multimediach. Przypomniła, że wywołany przez prof. Witolda Andruszkiewicza problem ubóstwa polskich rodzin, a także nierozwiązanej sytuacji własnościowej, był swego czasu podjęty przez Radę Strategii Społeczno-Gospodarczej. To nadal pozostaje aktualny problem dla ekonomisty, gdyż sprawy ludzkiej egzystencji, w tym również własnościowe, należą do spraw gospodarczych. Może do tego zagadnienia PTE powróci, najpierw jednak prof. Mączyńska postanowiła temat skonsultować z Zarządem i Radą Naukową.

Dłużej zatrzymała się nad koniecznością opracowania monografii Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Podziękowała dr. A. Czechowi (Katowice) za spowodowanie ukazania się książki prof. A. Roszkowskiego o społecznym ruchu ekonomistów w Polsce do roku 1939 i wkład przygotowawczy, redaktorski oraz bibliograficzny, jaki wniósł do tego opracowania. Dała wyraz przekonaniu, że nowa Komisja Historyczna przy Zarządzie Krajowym powinna podjąć temat opracowania powojennej historii Towarzystwa. W PTE jest dużo materiałów rozproszonych, nieuporządkowanych, ale plusem jest to, że one są. Z pewnością są niekompletne, ale stanowią jakiś punkt wyjścia. Prof. Mączyńska zdaje sobie sprawę, że to jest trudne, choć nieodzowne zadanie. Przypomniła, że miała, naiwną – jak określiła – nadzieję, że monografia będzie gotowa na ubiegły Kongres Ekonomistów, ale dr Czech skutecznie przekonywał, że kompletna monografia me-

rytoryczna wymaga rozważli i ogromnego nakładu pracy. Nie powinno się jej robić szybko i pochopnie. Dygresyjnie zauważyła, że o historykach złośliwie mówi się, iż fałszują przeszłość, by idealizować przyszłość. O to pierwsze jest łatwo, to drugie jest w przypadku ekonomistów zbyt trudne. Proponowała, by rozpocząć serię rozmów z żyjącymi świadkami zdarzeń ważnych dla PTE. Niedawno odeszli tacy znaczący ekonomiści, jak prof. Marcin Wyczałkowski czy wcześniej prof. Stanisław Rączkowski, którzy byli członkami-założycielami Towarzystwa z 1945 roku. Ich zasób informacji odszedł razem z nimi. Dlatego należy z opracowaniem historii PTE ruszyć jak najszybciej.

Odniosła się również do propozycji mgr. Tadeusza Kucharuka (Biała Podlaska) większego usieciowienia PTE. Przy okazji dziękowała za filmowanie

Dr Paweł Dec, dyrektor Biura Zarządu Krajowego, po lewej dyrektora mgr Jadwiga Topolan, prezes Oddziału PTE w Koszalinie, członek Komisji Skrutacyjnej.

całego spotkania zjazdowego i promowanie PTE na portalu spółki. Będzie oczekiwała dalszych propozycji rozwijania platformy internetowej Towarzystwa, stworzenia czegoś na kształt intranetu, co bardzo usprawni komunikację.

W zakończeniu dziękowała za wkład w dorobek Zjazdu dr. Arturowi Pollokowi, który podjął się przygotowania i referowania zmian statutu, a wcześniej musiał przeprowadzić liczne rozmowy i konsultacje z prawnikami. Także mec. Monice Kowalczyk przekazała podziękowania. Dzię-

kowała prof. Stanisławowi Rudolfowi za pracę nad sformułowaniem treści uchwały zjazdowej, a do intensyfikacji współpracy z zagranicą jeszcze będzie wracać. Ale Zjazdu nie byłoby wcale, gdyby nie wkład w jego przeprowadzenie pracowników Biura Zarządu Krajowego. Byli to: dyrektor, dr Paweł Dec, i mgr Krystyna Łuszczynska, którzy wzięli na siebie obowiązki normalnie wykonywane przez sekretarza, a także prowadząca sekretariat Jolanta Sawukajtyś, nowa księgowa mgr Jolanta Sokołowska, odpowiedzialny za wnioski unijne i kontakt z mediami mgr Michał Plewczyński, pracujący przy obsłudze OWE mgr Paweł Adamczyk, angażujący się we wszystkie zlecane zadania mgr Paweł Dąbrowski oraz prowadzący obsługę techniczno-organizacyjną Domu Ekonomisty inż. Krzysztof Barański.

Kończąc swoje wystąpienie, prof. Mączyńska przypomniała znaną sentencję, głoszącą, iż wszystko, co doskonałe, wymaga czasu i odniosła ją do funkcjonowania Towarzystwa. Inicjatywy raz uruchomione – trwają, gdyż są doskonałe. PTE będzie pełnić swoją misję i wykonywać swoje zadania na miarę stawianych przed nim wymogów. Jest to trudne wyzwanie, bowiem w dziedzinie ekonomii, jak mawiał Henry Hazlitt, badacz związany ze szkołą austriacką, sztuką jest to, żeby widzieć w zmianach nie tylko bieżące konsekwencje, ale i przyszłe. Dodała, że Towarzystwo jako stowarzyszenie skupiające ekonomistów, zgodnie z misją prezesa kra-

kowskiego Towarzystwa Ekonomicznego sprzed wojny, powinno starać się być okiem, które dostrzeże bogactwo drzemiące w kraju i ludności.

Bądźmy tym okiem, które dostrzeże i wykorzysta rezerwy bogactwa tkwiące w naszym wielkim Polskim Towarzystwie Ekonomicznym – apelowała. Pozostając z tym przekonaniem, ogłosiła XX Zjazd Krajowy Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego za zakończony.

Opracował Alojzy Czech

GRATULACJE DLA PROF. MARKA BELKI

Z okazji objęcia stanowiska prezesa Narodowego Banku Polskiego władze Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego składają Panu Profesorowi Markowi Belce najserdeczniejsze gratulacje oraz życzenia wszelkiej pomyślności i podejmowania korzystnych dla rozwoju Polski decyzji.

Stanisław Rudolf

Zamierzenia Zarządu Krajowego PTE w zakresie współpracy z zagranicą

Zamierzenia Zarządu Krajowego PTE w kadencji 2010–2015 stanowiąc będą zarówno kontynuację dotychczasowych form działalności, jak i formy nowe, stanowiące wyzwania dla naszej organizacji. Wiele z prezentowanych niżej propozycji stanowiło przedmiot dyskusji na XX Zjeździe PTE. Część z nich znalazło odzwierciedlenie w uchwale programowej Zjazdu. W dyskusji tej podkreślano wagę współpracy polskich ekonomistów z ekonomistami zagranicznymi, zarówno na płaszczyźnie naukowej, jak i biznesowej. Rola takiej współpracy będzie rosła w miarę pogłębiania się integracji Polski z krajami UE czy szerzej, umacniania się procesów globalizacji.

W rozpoczynającej się 5-letniej kadencji współpraca z zagranicą koncentrować się będzie na następujących kierunkach:

- współpraca z międzynarodowymi organizacjami ekonomistów,
- wzmacnianie pozycji polskich ekonomistów na arenie międzynarodowej,
- wspieranie Oddziałów PTE w nawiązywaniu współpracy z zagranicą.

Niżej omówimy pokrótce wybrane zamierzenia dotyczące takiej współpracy w ramach wymienionych kierunków.

Współpraca z międzynarodowymi organizacjami ekonomistów

Współpraca ta dotyczyć będzie głównie 3 takich organizacji, a mianowicie *International Economic Association (IEA)*, *European Economic Association (EEA)* oraz *Congress of Political Economists International (COPE)*. PTE będzie również otwarte na współpracę z innymi organizacjami międzynarodowymi, ale te stanowiąc będą nasz priorytet.

IEA to największa organizacja ekonomistów, zrzeszająca ponad 60 towarzystw krajowych z całego świata. IEA organizuje co 3 lata kongresy międzynarodowe, które stanowiąc zawsze poważne wydarzenie, biorą w nich bowiem udział najwybitniejsi ekonomiści, łącznie z laureatami Nagrody Nobla. Ostatni kongres odbył się w 2008 r. w Istambule, zaś kolejny zaplanowano na 2011 r. i odbędzie się w Pe-

kinie. Warto nadmienić, że funkcję prezydenta IEA pełni obecnie prof. Masahiko Aoki z Stanford University, USA, zaś funkcję prezydenta elekta prof. Joseph Stiglitz z Columbia University, USA, laureat Nagrody Nobla z 2001 r. PTE jest aktywnym członkiem tej organizacji. Nasz przedstawiciel wchodzi w skład Rady IEA, która spotyka się co 3 lata, zwykle w przeddzień kongresu i podejmuje najważniejsze decyzje dotyczące działalności tej organizacji. PTE podjęło również próbę zorganizowania *Round Table Conference*, na co uzyskała akredytację IEA. Przedsięwzięcie nie doszło jednak do skutku ze względu na wycofanie się przedstawicieli IEA z Rady Programowej konferencji i cofnięcie wspomnianej akredytacji.

W bieżącej kadencji zamierzamy umacniać tę współpracę poprzez zwiększanie udziału polskich ekonomistów w kongresach IEA, poprzez utrzymywanie bliższych kontaktów z władzami IEA, a także kontaktów z innymi członkami IEA (właśnie wysłaliśmy do wszystkich tych organizacji naszą publikację kongresową w języku angielskim). Zamierzamy również zabiegać o patronat IEA nad niektórymi naszymi przedsięwzięciami o charakterze międzynarodowym. Będziemy dążyć do tego, aby przedstawiciel PTE zasiadał w 15-osobowej Egzekutywie IEA, która spotyka się raz w roku i podejmuje istotne decyzje między kongresami.

Inną organizacją, w której pracach uczestniczą polscy ekonomiści, jest *European Economic Association (EEA)*. Zrzesza ona wyłącznie osoby indywidualne i jej członkami są również polscy ekono-

miści, głównie pracownicy nauki. EEA organizuje coroczne kongresy, w których uczestniczy 1600–2000 głównie młodych ekonomistów. Biorą w nich udział również ekonomiści spoza Europy. Udział w kongresach nobilituje ich uczestników, bowiem akceptowane są tylko dobre referaty. Zwykle Rada Programowa kongresu akceptuje około 50% zgłoszonych propozycji. Udział w kongresie otwiera drogę do uzyskania interesującej pracy zarówno na uczelniach, jak i w biznesie. Kongresom towarzyszą targi pracy, wystawy najnowszych wydawnictw ekonomicznych itp.

PTE utrzymuje kontakt z władzami EEA. W ubiegłej kadencji została podjęta próba zorganizowania w Polsce kolejnego Kongresu. Na przeszkodzie stanęły jednak wysokie koszty z tym związane, jak również brak centrum kongresowego z prawdziwego zdarzenia. PTE docenia znaczenie udziału polskich ekonomistów w tych kongresach, dlatego podejmowane będą inicjatywy dla zwiększenia ich udziału (o tym niżej). Nie wykluczamy również, że w bieżącej kadencji władz PTE kongres taki odbędzie się w Polsce. Jak dotychczas, w tej części Europy kongres EEA odbył się jedynie w Budapeszcie.

Trzecia z wymienionych organizacji, *Congress of Political Economists International*, jest mniej liczna i zrzesza ekonomistów z wielu krajów. Organizuje swoje kongresy co roku, ale w odróżnieniu od poprzednich mają one charakter tematyczny. Ich tematy są jednak sformułowane dość ogólnie, co stwarza możliwość udziału w nich ekonomistów o różnych specjalnościach. Są to kongresy tygodniowe, organizowane zwykle w bardzo atrakcyjnych miejscowościach. Można bez przesady stwierdzić, że polscy ekonomiści odgrywają w nich wiodącą rolę zarówno ze względu na liczny udział w tych kon-

gresach, jak i udział we władzach tej organizacji. Polski ekonomista pełnił funkcję prezydenta COPE, zaś w skład jej Rady Dyrektorów wchodzi 6 polskich przedstawicieli. Wynika z tego, że PTE nie musi specjalnie zabiegać o uczestników kongresów COPE. W bieżącej kadencji podejmiemy próbę zorganizowania jednego z kongresów COPE w Polsce (poprzedni odbył się w Łodzi w 1997 r.). Mamy również nadzieję, że polski ekonomista będzie pełnił funkcję prezydenta tej organizacji.

Wzmocnienie pozycji polskich ekonomistów na arenie międzynarodowej

Jednym z ważniejszych zadań, jakie stawia sobie PTE w bieżącej kadencji, będzie szersze zaistnienie polskich ekonomistów na arenie międzynarodowej. Zamierzamy kontynuować doroczne seminaria we Vlotho, poświęcone społecznej gospodarce rynkowej, organizowane w ramach współpracy PTE z Fundacją L. Erharda w Bonn, w których uczestniczą przedstawiciele Oddziałów PTE. Główny wysiłek zamierzamy jednak skierować na zwiększenie udziału młodych polskich ekonomistów w kongresach EEA oraz IEA. Z wielu względów taki kierunek naszych działań wydaje się uzasadniony. Chcemy promować polskich ekonomistów w Europie, stworzyć im możliwość kontaktów z innymi ekonomistami, z firmami wykorzystującymi kongresy dla pozyskiwania odpowiednich pracowników itp.

Próby zwiększenia takiego udziału podejmowaliśmy już w poprzedniej kadencji. Służyły temu informacje zamieszczane na stronie internetowej PTE o seminariach, konferencjach czy kongresach międzynarodowych. Taki cel miały również pisma skierowane do

Pierwsze posiedzenie Zarządu Krajowego drugiego dnia Zjazdu (21.05.2010 r.). Od lewej: mgr Teresa Glania, prezes Oddziału PTE w Bydgoszczy, prof. Andrzej Szplit, prezes Oddziału PTE w Kielcach, prof. Bogusław Fiedor, Oddział PTE we Wrocławiu, przewodniczący Rady Naukowej, dr Artur Pollok, wiceprezes PTE, prezes Oddziału PTE w Krakowie, prof. Elżbieta Mączyńska, prezes PTE, prof. Stanisław Rudolf, wiceprezes PTE, członek Zarządu Oddziału PTE w Łodzi, prof. Bogdan Ślusarz, prezes Oddziału PTE w Zielonej Górze, prof. Małgorzata Burchard-Dziubińska, prezes Oddziału PTE w Łodzi, dr inż. Mariusz Chudzicki, prezes Oddziału PTE w Częstochowie.

wszystkich dziekanów wydziałów ekonomicznych zarówno uczelni publicznych, jak i niepublicznych, zachęcające do wspierania wyjazdów młodych ekonomistów na kongresy. Ich rezultat był dość skromny, ale akcję tę zamierzamy powtórzyć w związku z propozycją, która pojawiła się na Zjeździe, a która dotyczyła dofinansowania wyjazdów przez PTE.

Zarząd Krajowy PTE zamierza ogłosić konkurs na dofinansowanie pięciu wyjazdów młodych ekonomistów (do 35 lat) na kongres EEA w 2011 r. dla osób, których referaty zostaną zaakceptowane przez Radę Programową Kongresu. Dofinansowanie do każdego wyjazdu wyniesie 5 tys. zł. Środki na ten cel zamierzamy pozyskać od sponsorów, dlatego zakres takiego dofinansowania może ulec zmianie. Informacje o konkursie zamierzamy przesłać do wszystkich Dziekanów wydziałów ekonomicznych, zachęcając ich jednocześnie do wspierania takich wyjazdów. Informacje pojawią się również na stronie internetowej PTE. W przypadku większej liczby zgłoszeń będziemy zwracać się do dziekanów o dofinansowanie wyjazdów. Akcja ta będzie kontynuowana, jeśli okaże się sukcesem.

Szansę do zaistnienia polskich ekonomistów na arenie międzynarodowej przynieść może również I Forum Młodych Ekonomistów z krajów Europy Środkowej i Wschodniej, które zamierzamy zorganizować w 2012 r. Rozważamy obecnie różne propozycje jego lokalizacji (m.in. Warszawa, Kraków, Poznań, Gdańsk). Forum takie zamierzamy organizować pod patronatem IEA oraz przy wsparciu EEA. Powinno być ono odpowiednio przygotowane, stąd dość odległy jego termin. Zamierzamy przede wszystkim zaprosić młodych ekonomistów ze wspomnianych krajów, ale także młodych ekonomistów z krajów zachodnich. Forum takie może odbywać się cyklicznie, np. co dwa lata.

Wspieranie Oddziałów PTE w nawiązywaniu współpracy z zagranicą

Dla rozwoju współpracy PTE z zagranicą kluczowe znaczenie mogą mieć inicjatywy poszczególnych Oddziałów PTE. Z przeprowadzonego w ubiegłej kadencji badania wynika, że kontakty zagraniczne Oddziałów należą do rzadkości. Jest to z pewnością niewykorzystana szansa Oddziałów w uatrakcyjnianiu ich pracy. Wyjazdy zagraniczne, wymiana doświadczeń, wspólne seminaria z partnerami zagranicznymi, mogą wzbogacić działalność Oddziałów i przynieść korzyści obu stronom.

Próba stymulowania takiej współpracy w ubiegłej kadencji nie przyniosła spodziewanych rezultatów.

Niektóre Oddziały wyrażały gotowość nawiązania współpracy, ale oczekiwały na propozycje ze strony Zarządu Krajowego PTE. Dotychczasowe próby znalezienia partnerów za granicą nie powiodły się. Zarząd Krajowy skierował kilkanaście pism do organizacji ekonomistów za granicą z propozycjami nawiązania współpracy na różnych poziomach, ale pozostały one bez odpowiedzi. Z bezpośrednich kontaktów z przedstawicielami tych organizacji wynika, że są one na ogół dość słabe, mają kłopoty finansowe bądź nie mają struktur organizacyjnych poza centralą. W bieżącej kadencji podejmować będziemy kolejne próby nawiązania takich kontaktów i znalezienia partnerów dla Oddziałów.

Wydaje się, że duże w tym zakresie możliwości istnieją w miejscach lokalizacji poszczególnych Oddziałów. Zarówno władze lokalne, jak i samorządowe utrzymują współpracę partnerską z miastami czy regionami w wielu krajach. Analiza ich stron internetowych pozwala zauważyć, że posiadają one od kilku do kilkunastu umów partnerskich. Zachęcamy Oddziały do wykorzystywania tych umów do nawiązywania w ich ramach współpracy z istniejącymi na tym terenie organizacjami biznesowymi. W krajach zachodnich są to na ogół bogate organizacje i współpraca z nimi może przynieść wymierne korzyści. Warunkiem powodzenia tego rodzaju przedsięwzięć jest utrzymywanie bliskich kontaktów z władzami lokalnymi.

W zamierzeniach PTE na bieżącą kadencję znaleźć można również wiele innych przedsięwzięć, do których należą:

- rozwijanie współpracy z polskimi ekonomistami za granicą. Wzbogacanie na naszej stronie internetowej linku/bloku „Ekonomiści polscy w świecie” o nowe osoby, publikowanie ich książek i artykułów itp.,
- rozwijanie i wzbogacanie angielskiej wersji strony internetowej PTE, nakierowanej na kontakty z ekonomistami zagranicznymi,
- organizowanie angielskojęzycznych seminariów z udziałem gości zagranicznych,
- popularyzacja współpracy międzynarodowej na łamach „Biuletynu PTE”,
- zamieszczanie na stronie internetowej PTE krótkich sprawozdań w języku angielskim z odbywających się w Domu Ekonomisty Czwartków u Ekonomistów itp.

Niektóre z ww. zamierzeń wymagają znacznych nakładów finansowych, przekraczających możliwości PTE. W takiej sytuacji zabiegać będziemy o środki zewnętrzne, co zawsze związane jest z określonym ryzykiem.

Stanisław Rudolf
wiceprezes ZK PTE

Zjazd Oddziału PTE w Kielcach

31 marca 2010 roku odbył się Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Oddziału Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Kielcach. Obrady Zjazdu rozpoczął prof. dr hab. Andrzej Szplit, prezes zarządu Oddziału, który powitał serdecznie uczestników i gości. Prezes odczytał

zebrany treść listu Zarządu Krajowego, podpisanego przez prezes Elżbietę Mączyńską. Następnie powołano przewodniczącego (dr. Marika Leszczyńskiego) oraz sekretarza Zjazdu (mgr Dorotę Słowik). Przystąpiono do realizacji kolejnych działań przewidzianych regulaminem obrad, po czym nastąpiły prezentacje sprawozdania z działalności Zarządu za lata 2005–2009 oraz sprawozdania Komisji Rewizyjnej, której zaleceniem było udzielenie absolutorium Zarządowi. Po przeprowadzonej dyskusji Zjazd jednogłośnie udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi. Następnie przystą-

piono do przeprowadzenia wyborów nowych władz Oddziału zgodnie z regulaminem wyborów. W wyniku wyborów prezesem został prof. dr hab. Andrzej Szplit, wiceprezesem dr Andrzej Pawlik, członkami Zarządu: dr Barbara Zbroińska i mgr Leszek Papaj, a dr Jerzy Strzelec – sekretarzem. W skład nowo wybranej Komisji Rewizyjnej weszli: mgr Stanisław Matejkiewicz, mgr Joanna Rogalska i mgr Dorota Słowik. Delegatami Oddziału PTE w Kielcach na Zjazd Krajowy PTE zostali: prof. dr hab. Andrzej Szplit oraz dr Andrzej Pawlik. W imieniu Komisji Uchwał i Wniosków dr Grażyna Tatka przedstawiła projekt uchwały programowej Zjazdu. W głosowaniu jawnym jednogłośnie przyjęto uchwałę. Po zamknięciu przez przewodniczącego Zjazdu obrad, prezes Oddziału podziękował wszystkim członkom za okazane zaufanie oraz wzięcie udziału w obradach, a także złożył gratulacje wszystkim nowo wybranym członkom Zarządu i Komisji. Uczestników poprosił, aby w swoich placówkach tworzyli inkubatory Towarzystwa.

mgr Dorota Słowik

członek Komisji Rewizyjnej PTE Oddział w Kielcach

Zjazd Oddziału PTE w Lublinie

14 kwietnia 2010 roku (w drugim terminie) odbył się Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Oddziału PTE w Lublinie. Zjazd otworzył dr Józef Łobocki, ustępujący prezes Zarządu. Gościem specjalnym Zjazdu był profesor Andrzej Szplit, który podczas swojego wystąpienia przekazał przesłanie od Zarządu Głównego wraz z życzeniami owocnych obrad. Zgodnie z regulaminem obrad i obowiązującymi procedurami, Zjazd udzielił absolutorium ustępującemu Zarządowi za okres sprawozdawczy oraz dokonał następujących wyborów: na prezesa wybrano mgr Helenę Mazu-

rek, do Zarządu Oddziału weszli: dr Marek Angowski, dr Ryszard Bączek, dr Józef Łobocki, dr Zofia Sobczak, mgr Marzena Strug, dr Jacek Witkowski.

Komisję Rewizyjną utworzyli: dr Magdalena Kąkol, dr Zbigniew Martyniuk, mgr Małgorzata Zboina. Ponadto Zjazd dokonał wyboru delegatów na Zjazd Krajowy PTE w osobach Heleny Mazurek, Wandy Włoch oraz Józefa Łobockiego. Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Oddziału w Lublinie podkreślił dążenie PTE do integracji środowiska lubelskich ekonomistów, których łączy więź wspólnych, zawodowych zainteresowań i wspólna troska o rozwój regionu. PTE będzie nadal rozwijało i umacniało aktywność młodzieży w dziedzinie ekonomii, będzie utrzymywać więzi z laureatami i finalistami Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej, zamierza również rozwijać współpracę z nauczycielami przedmiotów ekonomicznych w szkołach średnich oraz z kadrą ekonomistów na wyższych uczelniach. Uczestnicy Zjazdu mieli również okazję wysłuchać referatu dr Ryszarda Bączka oraz wziąć udział w dyskusji na temat wybranych aspektów systemu rynkowego w Polsce.

mgr Helena Mazurek

prezes PTE Oddział w Lublinie

Zjazd Oddziału PTE w Łodzi

XX Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Oddziału PTE w Łodzi odbył się 8 kwietnia 2010 roku, w drugim terminie. W obradach uczestniczyło 21 delegatów wybranych w Kółkach Miejskich, Terenowych i Zakładowych PTE, 16 członków ustępującego Zarządu oraz zaproszeni goście, w tym m.in. prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska, prezes Zarządu Krajowego PTE, Marcin Łabędzki, wicedyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Łodzi, Agnieszka Popkowska, dyrektor BRE Bank S.A. O/Korporacyjny w Łodzi, Paweł Anyszewski, dyrektor Łódzkiej Spółki Infrastrukturalnej, prof. dr hab. Ewa Walińska, dziekan Wydziału Zarządzania UŁ, prof. dr hab. Jerzy Gajdka, prodziekan Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego UŁ, prof. dr hab. Eugeniusz Kwiatkowski, przewodniczący OWE, prof. dr hab. Jacek Otto, były dziekan Wydziału Zarządzania PŁ.

Obrady Zjazdu otworzył i powitał zebranych prof. dr hab. Stanisław Rudolf, prezes Zarządu Oddziału PTE w Łodzi. Odczytał również listy gratulacyjne od Jolanty Chełmińskiej, wojewody łódzkiego, oraz Marka Cieślaka, prezesa Łódzkiej Strefy Ekonomicznej. Po części wstępnej prezes Oddziału przedstawił propozycję powierzenia funkcji przewodniczącego Zjazdu prof. dr hab. Tadeuszowi Januszowi. Propozycja została przyjęta jednomyślnie. Przewodniczący Zjazdu zaproponował powołanie do Prezydium XX Zjazdu Oddziału następujących osób: prof. dr hab. Elżbietę Mączyńską, prof. dr hab. Stanisława Rudolfa oraz dr. Franciszka Sitkiewicza. Skład Prezydium został zaakceptowany przez delegatów jednomyślnie.

Następnie głos zabrała prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska, prezes Zarządu Krajowego PTE, która podziękowała za zaproszenie na Zjazd Oddziału Łódzkiego. Zwróciła uwagę na rozwój Oddziału Łódzkiego, szeroki zakres działalności, a co za tym idzie – znaczny wzrost przychodów. Podkreśliła dużą aktywność członków Oddziału oraz ich rosnącą liczebność. W podsumowaniu złożyła gratulacje wszystkim członkom, życząc sukcesów w dalszym rozwoju Oddziału.

Przewodniczący Komisji Mandatowej stwierdził, że do udziału w Zjeździe uprawnionych jest 21 delegatów. W Zjeździe bierze udział 21 delegatów (100 % uprawnionych). XX Zjazd jest prawomocny

oraz zdolny do podejmowania uchwał i przeprowadzenia wyborów.

W dalszej części Zjazdu prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska wręczyła odznaczenia zasłużonym działaczom PTE Oddział w Łodzi.

Złotą Odznaką Honorową z Wieńcem otrzymał mgr Mieczysław Michalski, Złotą Odznaką Honorową – prof. dr hab. Stefan Krajewski, prof. dr hab. Eugeniusz Kwiatkowski, prof. dr hab. Stefan Lachiewicz, prof. dr hab. Stanisław Rudolf, prof. dr hab.

Edward Stawasz, dr Włodzimierz Mielczarek. Srebrną Odznaką Honorową – prof. dr hab. Małgorzata Burchard-Dziubińska, prof. dr hab. Jerzy Gajdka, mgr Mirosława Wilczyńska, mgr Halina Wyszomirska. W imieniu odznaczonych głos zabrał mgr Mieczysław Michalski, który podziękował za przyznane wyróżnienia.

W imieniu ustępującego Zarządu Oddziału sprawozdanie z działalności w kadencji 2006–2009 złożył prezes prof. dr hab. Stanisław Rudolf. W minionej kadencji Oddział, w ramach swoich podstawowych zadań statutowych, skupił się przede wszystkim na rozpowszechnianiu wiedzy ekonomicznej oraz na integracji ekonomistów z regionu łódzkiego. Podczas całej kadencji przeszkolono około 4000 słuchaczy. Istotnym wydarzeniem było wprowadzenie możliwości uzyskania Europejskiego Certyfikatu Kompetencji Biznesowych EBC*L. Zrealizowano trzy projekty unijne, realizacja ostatniego „Nowa innowacyjna firma – twoja droga do sukcesu” jeszcze trwa. Oddział Łódzki odniósł duże sukcesy w dziedzinie Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej, które zawdzięcza prof. dr hab. Małgorza-

cie Burchard-Dziubińskiej, przewodniczącej Komitetu Okręgowego. Dla uczestników OWE organizowane są wykłady z zakresu ekonomii, prowadzone przez kadrę naukową Uniwersytetu Łódzkiego i Politechniki Łódzkiej. Polskie Towarzystwo Ekonomiczne Oddział w Łodzi organizuje tzw. doroczne spotkania ekonomistów regionu łódzkiego. Do nowych inicjatyw podejmowanych przez Oddział zaliczyć trzeba czasopismo naukowe „Studia Ekonomiczne Regionu Łódzkiego”. Publikacja jest odpowiedzią na potrzeby doktorantów, którzy mają obowiązek publikacji swoich artykułów. PTE Oddział w Łodzi rozpoczął organizowanie konkursu na najlepszą pracę magisterską z zakresu nauk ekonomicznych. W 2009 roku został reaktywowany Klub Menadżera, który obecnie przyjął formę rozmów o gospodarce.

W ubiegłym roku zostało podpisane bardzo ważne porozumienie między PTE a przedstawicielami wyższych uczelni (Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny UŁ, Wydział Zarządzania UŁ, Wydział Organizacji i Zarządzania PŁ, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna, Wyższa Szkoła Informatyki i Bankowości). Głównym zadaniem porozumienia jest integracja środowiska ekonomistów. W działalności Oddziału bardzo ważną rolę odgrywała współpraca z Wojewodą Łódzkim i Urzędem Marszałkowskim, a także z takimi instytucjami, jak Forum Obywatelskiego Rozwoju, Rada Organizacji Pozarządowych Województwa Łódzkiego, Stowarzyszenie Absolwentów Łódzkiego Ekonomicznego i Socjologicznego Ośrodka Akademickiego, KNOiK, Business Centre Club. Wynik finansowy miał bardzo duży wpływ na działalność statutową. W 2008 roku zysk wyniósł 65 725,15 PLN, w 2009 roku – 6823,26 PLN, na co wpływ miała modernizacja sal wykładowych, pomieszczeń biura oraz doposażenie Oddziału. Prof. dr hab. Stanisław Rudolf złożył podziękowania za współpracę wiceprezesowi prof. dr. hab. Tadeuszowi Januszowi, wiceprezowi dr. Lechosławowi Berlińskiemu, sekretarzowi Oddziału dr. Franciszkowi Sitkiewiczowi, członkom Prezydium Oddziału, Zarządowi, prof. dr hab. Małgorzacie Burchard-Dziubińskiej, która była odpowiedzialna za Olimpiadę Wiedzy Ekonomicznej, oraz dr. Adamowi Sadowskiemu, który koordynował prace konkursu na najlepszą pracę magisterską z zakresu nauk ekonomicznych. Prezes złożył na ręce dyrektora Biura Oddziału, mgr. Pawła Tusta, podziękowania dla wszystkich pracowników Biura Oddziału oraz firm współpracujących. Na zakończenie prof. dr hab. Stanisław Rudolf życzył nowym władzom Oddziału wielu sukcesów oraz satysfakcji z pracy w Polskim Towarzystwie Ekonomicznym.

Po sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej, która wniosowała o przyjęcie i zatwierdzenie przez Zjazd Oddziału sprawozdania Zarządu Oddziału PTE, delegaci jednogłośnie udzielili absolutorium ustępującemu Zarządowi.

W drugiej części Zjazdu odbyły się wybory prezesa Zarządu Oddziału oraz członków Zarządu i nadanie godności Prezesa Honorowego Oddziału. Delegaci w głosowaniu tajnym wybrali nowego prezesa Oddziału – prof. dr hab. Małgorzatę Burchard-Dziubińską. Delegaci jednogłośnie uhonorowali godnością Prezesa Honorowego Oddziału PTE – prof. dr. hab. Tadeusza Janusza.

Dodatkowo dokonano wyboru nowego Zarządu Oddziału w składzie: prof. dr hab. Jerzy Gajdka, prof. dr hab. Lucyna Lewandowska, mgr Ewelina Lis, dr inż. Marek Matejun, mgr Mieczysław Michalski, mgr Wiesław Mokrowiecki, dr Cecylia Żurak-Owczarek, prof. dr hab. Jacek Otto, prof. dr hab. Bogdan Piasecki, mgr Agnieszka Popkowska, mgr Celestyn Podgórski, mgr Anna Stos-Roman, prof. dr hab. Stanisław Rudolf, dr inż. Adam Sadowski, dr Zofia Sepkowska, dr Franciszek Sitkiewicz, dr Katarzyna Skorupińska, prof. dr hab. Edward Stawasz, dr Daniel Stos, prof. dr hab. Ewa Walińska, mgr Halina Wyszomirska, mgr Bożena Zubiel.

Do Komisji Rewizyjnej wybrane zostały następujące osoby: mgr Jan Uryszek, mgr Danuta Liwińska-Baranowska, mgr Cecylia Kazanek, mgr Tadeusz Sokół, mgr Dorota Brandeburg.

Następnie wolą delegatów Zjazdu Oddziału wybrano delegatów Oddziału na XX Zjazd Krajowy PTE w składzie: prof. dr hab. Małgorzata Burchard-Dziubińska, prof. dr hab. Tadeusz Janusz, prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska, prof. dr hab. Stanisław Rudolf, dr Franciszek Sitkiewicz, mgr Mieczysław Michalski, mgr Paweł Tust.

Na zakończenie Zjazdu nowo wybrany prezes Zarządu Oddziału w Łodzi, prof. dr hab. Małgorzata Burchard-Dziubińska, przedstawiła główne kierunki działalności Oddziału na kadencję 2010–2014. Jednogłośnie przyjęto uchwałę programową przedstawioną przez przewodniczącą Komisji Uchwał i Wniosków, Mieczysława Michalskiego.

Obrady Zjazdu Oddziału zakończył prof. Tadeusz Janusz, który złożył podziękowania Komisjom Zjazdowym za owocną pracę, jednocześnie dziękując gościom za przybycie i uświetnienie obrad Zjazdu Oddziału.

mgr Paweł Tust
dyrektor PTE Oddział w Łodzi

Zjazd Oddziału PTE w Krakowie

Sprawozdawczo-wyborczy Zjazd Oddziału Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie odbył się 10 kwietnia 2010 r. W obradach Zjazdu Oddziału uczestniczyło 29 członków zwyczajnych Towarzystwa spośród 35 uprawnionych do wzięcia udziału z głosem decydującym.

Otwarcia obrad Zjazdu Oddziału dokonał dr Artur Pollok, prezes Zarządu Oddziału. Przywitał przybyłych na Zjazd Oddziału członków zwyczajnych Towarzystwa zrzeszonych w Oddziale. W związku z otrzymaną bezpośrednio przed rozpoczęciem obrad informacją o śmierci w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem Lecha Kaczyńskiego, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z całą delegacją udającą się do Rosji na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej, prezes Zarządu Oddziału poprosił zebranych – w obliczu tej bezprecedensowej w historii Polski tragedii narodowej – o uczczenie Ich pamięci minutą ciszy. Minutą ciszy uczczono także pamięć zrzeszonych w Oddziale członków Towarzystwa, zmarłych w trakcie kończącej się kadencji władz Oddziału: prof. dr. hab. Aleksandra Zeliasia, prof. dr. hab. Edwarda Łukawera oraz dr. hab. Andrzeja Adamczyka.

Ustępujący prezes Zarządu Oddziału, po odczytaniu adresu okolicznościowego skierowanego do uczestników Zjazdu przez prof. dr. hab. Elżbietę Mączyńską, prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego – przeprowadził wybór Prezydium Zjazdu w składzie: prof. dr. hab. Leszka Koziola, jako przewodniczącego obrad, oraz prof. dr. hab. Józefa Machaczki i prof. dr. hab. Eugeniusza Otolińskiego.

Zebrani przyjęli porządek i regulamin obrad oraz dokonali wyboru komisji zjazdowych. Następnie dr Artur Pollok, działając w imieniu Zarządu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, wręczył honorowe odznaki PTE zasłużonym dla Oddziału członkom Towarzystwa. Złotą Odznakę Honorową otrzymał mgr Grzegorz Wałęga, zaś Srebrne Odznaki Honorowe – prof. dr. hab. Leszek Koziół oraz mgr Zbigniew Karczewski.

W imieniu ustępujących władz Oddziału sprawozdanie z działalności Oddziału za okres kadencji obejmującej lata 2005–2010 przedstawił dr Artur Pollok, prezes Zarządu Oddziału. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Oddziału zaprezentował mgr Zbigniew Karczewski, członek Komisji Rewizyjnej Oddziału. Po wysłuchaniu sprawozdań oraz dyskusji nad nimi, Zjazd Oddziału jednomyślnie udzielił absolutorium ustępującym władzom Oddziału.

W tajnym głosowaniu wybrano nowe władze Oddziału. Prezesem Zarządu Oddziału został jedno-

myślnie wybrany na drugą kadencję dr Artur Pollok. Do Zarządu Oddziału zostało wybranych ponadto 14 osób: mgr Tomasz Bodek, prof. dr. hab. Ryszard Borowiecki, dr Piotr Buła, prof. dr. hab. Zofia Dach, prof. dr. hab. Kazimierz Górka, mgr Małgorzata Karczewska, dr Ryszard Kowalski, prof. dr. hab. Leszek Koziół, mgr Jakub Kwaśny, Michał Michorowski, mgr Mieczysław Mietła, dr Czesława Pilarska, mgr Szymon Wachal oraz mgr Grzegorz Wałęga.

Do Komisji Rewizyjnej Oddziału zostało wybranych 5 osób: mgr Józef Bałucki, mgr Sylwia Guzek,

mgr Zbigniew Karczewski, mgr Zofia Martyna oraz mgr Dorota Ufir.

Na delegatów na Zjazd Krajowy Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego zostały wybrane następujące osoby: prof. dr. hab. Ryszard Borowiecki, dr Piotr Buła, dr Ryszard Kowalski, dr Czesława Pilarska, dr Artur Pollok oraz mgr Grzegorz Wałęga.

Zjazd Oddziału zakończył się przyjęciem uchwały wyznaczającej następujące kierunki działalności Oddziału na kadencję obejmującą lata 2010–2014:

- 1) utrzymanie dotychczasowych podstawowych kierunków działania Oddziału, a zwłaszcza: prowadzenia odczytów publicznych i seminariów dyskusyjnych oraz organizacji ogólnopolskich konferencji naukowych, poruszających aktualne problemy gospodarcze Polski i świata;
- 2) rozważenie możliwości rozszerzenia działalności wydawniczej o propozycje adresowane do polityki gospodarczej;
- 3) podjęcie starań zmierzających do nawiązania współpracy Oddziału z podmiotami gospodarczymi poprzez oferowanie różnych form szkoleń dostosowanych do ich potrzeb;
- 4) rozważenie zasadności powołania zespołów doradczych i eksperckich, które – z jednej strony – mogłyby przyczynić się do nawiązania współpracy Towarzystwa z podmiotami gospodarczymi,

- a z drugiej, określając stanowisko Towarzystwa w sprawach dotyczących polityki społeczno-gospodarczej kraju, byłyby świadectwem jego udziału w debacie publicznej;
- 5) podjęcie starań zmierzających do powołania Rady Praktyki Gospodarczej złożonej z przedstawicieli praktyki gospodarczej, mających duże doświadczenie w zarządzaniu podmiotami gospodarczymi oraz w wykorzystywaniu funduszy unijnych;
 - 6) popularyzację wiedzy ekonomicznej wśród osób starszych poprzez podjęcie współpracy z Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie, na terenie którego od 1 października 2010 r. rozpoczął oficjalną działalność Uniwersytet Trzeciego Wieku;
 - 7) zachęcanie osób z sektora przedsiębiorstw do członkostwa i aktywnego uczestnictwa w pracach Towarzystwa;
 - 8) weryfikację stanu członków zwyczajnych zrzeszonych w Oddziale i poprawienia ścisłości składek członkowskich na rzecz Towarzystwa;
 - 9) podjęcie działań zmierzających do uzyskania przez Oddział statusu organizacji pożytku publicznego.
- Zarząd Oddziału ukonstytuował się na posiedzeniu 28 kwietnia 2010 r. W głosowaniu tajnym wiceprezesami Zarządu Oddziału zostali wybrani: dr Piotr Buła, prof. dr hab. Kazimierz Górka oraz prof. dr hab. Leszek Koziół. Funkcję sekretarza Zarządu Oddziału objął dr Ryszard Kowalski. W tym samym dniu na swym pierwszym posiedzeniu ukonstytuowała się Komisja Rewizyjna Oddziału, której przewodniczącą została mgr Zofia Martyna.

Ryszard Kowalski

sekretarz Zarządu Oddziału PTE w Krakowie

Nagrodzeni

Nagroda za wybitne osiągnięcia w dziedzinie zarządzania finansami Beta 2010, dla prof. dr hab. Elżbiety Mączyńskiej za pracę pt. „Meandry upadłości przedsiębiorstw. Klęska czy druga szansa?”, wydaną przez Oficynę Wydawniczą SGH w Warszawie, Warszawa 2009.

Nagroda ta została przyznana przez Kapitułę i wręczona 22.04.2010 r. na II. Międzynarodowej Konferencji Zarządzanie Finansami „Inwestycje, ryzyko, wycena”, organizowanej przez Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego w Międzyzdrojach. W konferencji tej brało udział wielu gości z Polski, a także z krajów europejskich oraz Japonii, Korei i innych. Profesor dr. hab. Elżbieta Mączyńska jest redaktorem nagrodzonej zbiorowej pracy. Wśród jej autorów jest wiele osób współpracujących z PTE i aktywnych na jego forum. Autorzy: Marcin Wojtysiak-Kotlarski, Robert Sasin, Daniel Jabłoński, Stanisław Kowalczyk, Sylwia Morawska, Anna Czapracka, Dariusz Baran, Sebastian Buczek, Andrzej Fierla, Monika Szczerbak, Agata Adamska, Anna Godlewska, Paweł Antonowicz, Witold Missala, Hanna Sokół, Andrzej Jakubowicz, Ewa Wierzbicka, Emilia Grzegorzewska, Stanisław Kasiewicz, Paweł Dec, Piotr Masiukiewicz, Stanisław Mackiewicz, Tomasz Nowowiejski.

Wyróżnienie dla redaktora Marka Misiaka, rzecznika prasowego PTE w konkursie NBP o nagrodę im. Władysława Grabskiego.

Zwycięzcą tegorocznej, VIII edycji Konkursu Narodowego Banku Polskiego o Nagrodę im. Władysława Grabskiego dla dziennikarzy ekonomicznych został ks. Kazimierz Sowa, redaktor naczelny kanału tematycznego Religia TV za stworzenie w kanale tematycznym religia.tv grupy ITI interesujących programów „Własność to wartość”. Wśród osób wyróżnionych znaleźli się m.in. Grzegorz Cydejko, Wiktor Legowicz i Marek Misiak, od wielu lat zaprzyjaźnieni z PTE. Dla redaktora Marka Misiaka, organizatora seminariów nt. prognoz makroekonomicznych, to kolejny dowód uznania, po sukcesie w konkursie o nagrodę im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w 2007 roku.

Wyróżnieni redaktorzy Grzegorz Cydejko, Wiktor Legowicz i Marek Misiak należą do najbardziej zaangażowanych w organizację i popularyzację działalności statutowej, opiniotwórczej i edukacyjnej Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, zwłaszcza konwersatoriów z cyklu Czwartki u Ekonomistów, w okresie 2006–2007 organizowanych wspólnie ze stowarzyszeniem Dziennikarzy Biznesowych SDP, przy wsparciu NBP, a po VIII Kongresie Ekonomistów Polskich w 2007 roku do dziś – przy wsparciu NBP, redakcji „Nowego Życia Gospodarczego” i „Miesięcznika Kapitałowego”.

W stulecie urodzin Kazimierza Secomskiego

26 listopada 2010 r. upływa sto lat od narodzin Kazimierza Secomskiego, naszego wybitnego Kolegi, wieloletniego wiceprezesa Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w latach prezesury Edwarda Lipińskiego.

Kazimierz Secomski to postać wielkiego Polaka, który swą niestrudzoną, bezinteresowną aktywnością na wielu niwach zapisał się trwale w historii naszego kraju i w pamięci swoich licznych przyjaciół i współpracowników oraz naszego Towarzystwa. Wybitny uczony, teoretyk polityki gospodarczej i gospodarki przestrzennej, laureat nagród państwowych, był jednocześnie wysokiego szczebla działaczem państwowym, który przez długie lata zajmował się praktyczną realizacją polityki rozwoju kraju. Znakomity nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń młodzieży, był też zaangażowanym, apolitycznym działaczem społecznym, który swą aktywnością służył Polskiej Akademii Nauk, Polskiemu Towarzystwu Ekonomicznemu, Polskiemu Towarzystwu Demograficznemu, Towarzystwu Rozwoju Ziem Zachodnich, Społecznemu Towarzystwu Odbudowy Zabytków Krakowa i wielu innym. Był twórcą i wieloletnim przewodniczącym rządowej Komisji Ludnościowej. Zyskał sobie szerokie uznanie i sympatię zarówno w kraju, jak i za granicą, o czym świadczy powołanie na członka honorowego Klubu Rzymskiego. Wszędzie dał się poznać jako człowiek wielkiej mądrości i taktu, a także niezwyklej życzliwości dla ludzi, otwarty na potrzeby ludzkie i zawsze – z cechującą go skromnością – gotów do pomocy i zapobiegania krzywdom. Niejedna organizacja społeczna i niejeden człowiek mają powody, aby z wdzięcznością pamiętało to, co dla nich uczynił.

Należał do pokolenia, które kończyło studia i rozpoczynało pracę zawodową w II Rzeczypospolitej w okresie wielkiego kryzysu światowego i późniejszej depresji. To doświadczenie musiało wyostrzyć jego wrażliwość społeczną, tak wyraźną w jego działaniach. Studia w Wyższej Szkole Handlowej ukończył w 1931 roku i wkrótce potem rozpoczął w tej uczelni pracę jako asystent. Stopień doktora nauk ekonomicznych uzyskał w 1939 roku i zaraz potem historia przeznaczyła mu rolę żołnierza kampanii wrześniowej jako oficerowi Wojska Polskiego. Uniknąwszy niewoli, stał się w czasie okupacji hitlerowskiej aktywnym uczestnikiem tajnego nauczania. Gdy tylko po zwycięstwie nad Niemcami powstała możliwość działania, natychmiast skierował swą energię i siły

twórcze na dzieło odbudowy kraju. W ramach nowo utworzonego Centralnego Urzędu Planowania jako jeden z jego dyrektorów włączył się do pracy nad Trzyletnim Planem Odbudowy i Rozwoju, zajmując się polityką inwestycyjną. Łącząc tę pracę z działalnością naukową, szybko stał się autorytetem w dziedzinie planowania inwestycji i metod oceny ich efektywności, jak również w zakresie przestrzennego kształtowania działalności inwestycyjnej. Gdy w roku 1956 utworzona została Rada Ekonomiczna, został od razu jednym z jej wiceprzewodniczących. W późniejszych latach, w okresie pierwszych prób otwierania gospodarki po roku 1970, jako wybitny, choć bezpartyjny ekspert, został obarczony odpowiedzialnością decyzyjną, zajmując kolejne wysokie stanowiska rządowe. W roku 1980 został powołany na stanowisko zastępcy przewodniczącego Rady Państwa.

Intensywna praca zawodowa i funkcje akademickie w Szkole Głównej Handlowej nie przeszkodziły Kazimierzowi Secomskiemu w aktywnej działalności w Polskiej Akademii Nauk, do której został wybrany w roku 1960. Przez wiele lat był członkiem Prezydium PAN oraz przewodniczącym Kkomitetu Nauk Ekonomicznych. Był też czynnym członkiem szeregu innych komitetów PAN, np. Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Komitetu Badań nad Zagadnieniami Społecznymi oraz Komitetu Naukoznawstwa. Był jednym z pomysłodawców i twórców utworzonego przed trzydziestu z górą laty Komitetu Badań i Prognoz „Polska 2000” (noszącego obecnie nazwę „Polska 2000 Plus”), którego aktywnym uczestnikiem pozostał do końca życia.

Był zawsze, aż do końca życia, blisko i serdecznie związany z Polskim Towarzystwem Ekonomicznym, którego był jednym z członków założycieli jako uczestnik Zjazdu Łódzkiego z 1945 roku. Wniósł bardzo wiele treści zarówno do programów intelektualnej działalności Towarzystwa, jak i do jego praktycznego życia organizacyjnego. Nasze towarzystwo zachowuje Go nieprzerwanie we wdzięcznej pamięci.

Zdzisław Sadowski

Paulina Kupis

Vlotho 2010 – XIX Seminarium

W dniach 15–29 sierpnia 2010 roku odbyło się we Vlotho nad Wezerą kolejne, dziewiętnaste już seminarium poświęcone społecznej gospodarce rynkowej, organizowane przez Zarząd Krajowy PTE i Fundację Ludwiga Erharda z siedzibą w Bonn (Ludwig-Erhard-Stiftung). Gospodarzem zjazdu był Gesamt-europäisches Studienwerk e.V. – założony w 1954 roku ośrodek naukowy, propagujący rozwój integracji europejskiej. „Społeczna gospodarka rynkowa w Niemieckiej Republice Federalnej i integracja europejska” – tak brzmiał tytuł tegorocznej konferencji.

Grupa z Polski liczyła 22 osoby, wśród których znaleźli się przedstawiciele środowisk akademickich z całego kraju, praktycy gospodarczy jak również finaliści i laureaci Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej.

Społeczna gospodarka rynkowa to pojęcie wywodzące się z doktryny niemieckiej, w której funkcjonuje od kilkudziesięciu już lat jako Soziale Marktwirtschaft. Koncepcja ta jest rówieśniczką keynesizmu. Zrodziła się bowiem w dobie Wielkiego Kryzysu lat 1929–1933. Społeczna gospodarka rynkowa to model ustroju gospodarczego opartego na dwóch podstawowych ideach: gospodarce rynkowej i państwie socjalnym. Znaczenie gospodarki rynkowej wykracza jednak zdecydowanie poza granice Niemiec. Artykuł 20 Konstytucji RP wskazuje na fakt, że:

„Społeczna gospodarka rynkowa (...) stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej.” Podstawowymi komponentami tego ustroju są zaś: wolność działalności gospodarczej, własność prywatna oraz solidarność, dialog i współpraca partnerów społecznych. Warto zaznaczyć, że normy konstytucyjne określające model polskiej gospodarki urastają do rangi podstawowych zasad ustrojowych RP.

A gdy dodamy jeszcze, że społeczna gospodarka rynkowa to jeden z fundamentów, na których opiera się Unia Europejska (co znajduje potwierdzenie w art. 3 Traktatu z Lizbony), to oczywiste stanie się, że problematyka społecznej gospodarki rynkowej ma charakter ponadczasowy i urasta do rangi zagadnień o charakterze globalnym.

Myślą przewodnią tegorocznego seminarium była społeczna gospodarka rynkowa na tle ogólnoswiatowego kryzysu ekonomicznego. Problem recesji przejawiał się przy okazji każdej prawie dys-

kusji, a te rodziły się przede wszystkim podczas wykładów:

- „Koncepcja zrównoważonego wzrostu i społecznej gospodarki rynkowej” – profesora Bogusława Fiedora z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu;
- „Fundacja Ludwiga Erharda – zadania i funkcjonowanie. Prezentacja poglądów Ludwiga Erharda” Larsa Vogla, prezesa Fundacji Ludwiga Erharda;
- „Teoretyczne podstawy ordoliberalizmu i społecznej gospodarki rynkowej” – profesora Piotra Pysza;
- „Erhardowska koncepcja społecznej gospodarki rynkowej” – doktora Horsta Friedricha Wünsche;
- „Ekonomiczno-społeczne koncepcje Waltera Euckena i Ludwiga Erharda. Uzupełnienie i synteza” – doktora Piotra Pysza;
- „Kryzys międzynarodowych rynków finansowych i jego przezwyciężenie w perspektywie ordoliberalnej” – Ekkerharda Köhlera z Instytutu Waltera Euckena;
- „Rozszerzenie Unii Europejskiej w kierunku wschodnim i południowym” – profesora Franza Lothara Altmanna, redaktora naczelnego Osteuropawirtschaft;
- „Unia walutowa i polityka pieniężna w Europie – szanse i zagrożenia w dobie kryzysu” – profesora Thomasa Apolte z Uniwersytetu w Münster;
- „Porównanie ekonomiczno-społecznych koncepcji Waltera Euckena i Friedricha Augusta von Hayeka – doktora Piotra Pysza;
- „Idee ordo i polityka ordoliberalna w państwach postkomunistycznych?” – profesor Elżbiety Mączyńskiej.

Na konferencję dotarł również Elmar Brok – eurodeputowany z ramienia CDU.

Kolejność wykładów nie była przypadkowa. Najpierw uczestnikom seminarium zostały przedstawione teoretyczne podstawy omawianych zagadnień, ukazane na szeroko zarysowanym tle historycznym. Taka podbudowa stanowiła zaś doskonały punkt wyjścia dla rozważań praktycznych w kontekście współczesnej sytuacji ekonomiczno-politycznej Europy. Dobór wykładowców reprezentujących różne środowiska naukowo-kulturalne miał z kolei zapewnić możliwie szerokie spojrzenie na omawiane problemy. Wspomnieć należy przede wszystkim o profesorze Piotrze Pyszu, który koordynował całe przedsięwzięcie ze strony niemieckiej, a którego

wykłady, niezwykle przejrzyste i komunikatywne, stanowiły doskonałą podstawę teoretyczną dla omawianych zagadnień.

Uczestnicy seminarium mieli także kontakt „z żywą historią”. Profesor Horst Wünsche współpracował bowiem zarówno z Ludwigiem Erhardem, jak i Friedrichem Augustem von Hayekiem. Jego kontakt z nami nie ograniczał się tylko do wykładów, ale przenosił się na luźniejsze pogadanki w kuliach, podczas których mogliśmy usłyszeć różne ciekawostki z jego życia zawodowego.

Na długo w naszej pamięci pozostanie także wykład profesor Elżbiety Mączyńskiej, która w bardzo oryginalny sposób przedstawiła mechanizm powstawania współczesnego kryzysu.

Wykłady były podstawą do głębszych przemysleń, a nierzadko również i zaciekle dyskusji, które toczyły się także poza salą wykładową. Udział grupy polskiej w seminarium nie miał charakteru jedynie biernego uczestnictwa. Seminarzyści przez cały czas pracowali bowiem nad grupowymi prezentacjami, które zostały przedstawione podczas ostatnich dni seminarium. Uczestnicy zmagali się z następującymi tematami:

- Niemcy po drugiej wojnie światowej;
- historia a teoria ekonomii;
- teoretyczne podstawy ordoliberalizmu;
- ordoliberalizm a współczesny kryzys gospodarczy;
- Erhard i jego podejście do ekonomii.

Wystąpienia miały rozmaite formy: prezentacji klasycznej, wywiadu telewizyjnego, *talk show* czy dyskusji ekspertów. Ta różnorodność oraz wyjątkowo wysoki poziom umiejętności językowych uczestników sprawiły, że słuchacze z dużym zaciekawieniem przyswajali bardzo cenne merytorycznie treści.

Ale wiedzę zdobywaliśmy również „w plenerze”. Tradycyjnie już uczestnicy seminarium odbyli jednodniową wycieczkę do Bonn. Głównym punktem programu była, oczywiście, Fundacja Ludwiga Erharda – założona w 1967 roku w miejscu, gdzie ponad pół wieku temu mieszkał i pracował ówczesny kanclerz Niemiec.

Na miejscu czekali już m.in. Lars Vogel i Klaus Bünge – profesor w Center for European Studies (ZEI), wieloletni pracownik oraz sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki RFN. Klaus Bünge wygłosił wykład dotyczący znaczenia społecznej gospodarki rynkowej w świetle prawa i polityki unijnej. Podkreślił, że koncepcja społecznej gospodarki rynkowej opiera się m.in. na takich fundamentach, jak pełne zatrudnienie, równość społeczna, zrównoważony wzrost, wysoka jakość pracy, kształcenie ustawiczne, wysoki stopień ochrony społecznej. Te z kolei są spójne z głównymi celami Unii Euro-

pejskiej. Klaus Bünge wskazał istotne zagrożenia dla modelu społecznej gospodarki rynkowej, wymieniając wśród nich narastające napięcia na linii: wolny rynek – interwencjonizm państwowy oraz społeczeństwo konkurencyjne – państwo dobrobytu. Po wizycie w fundacji uczestnicy seminarium zwiedzali Muzeum Historii RFN (*Haus der Geschichte*).

Oprowadzani przez Niemkę polskiego pochodzenia, mogli zobaczyć i usłyszeć liczne ciekawostki z życia politycznego, kulturalnego i gospodarczego Niemiec lat 1945–2002. Samochód kanclerza Adenauera (marki Volkswagen), fragment muru berlińskiego czy przedmioty codziennego użytku lat powojennych – to tylko nieliczne przykłady.

Drugim, już zdecydowanie mniej formalnym wyjazdem, była niedzielna wycieczka do Münster – miasta założonego w 793 roku przez Karola Wielkiego. Jedną z większych atrakcji okazał się Stary Ratusz z tzw. Salą Pokoju, w której w 1648 roku podpisano pokój westfalski kończący wojnę trzydziestoletnią.

Obydwa wyjazdy poszerzyły nasze horyzonty, pomogły także lepiej poznać się i zintegrować członkom grupy. Uczestnicy seminarium integrowali się również podczas pokazów filmowych, w czasie których wyświetlone zostały filmy: „Wall Street” (w reż. Olivera Stone’a) oraz „Der Untergang” (w reż. Olivera Hirschbiegela), spotkanie w „piwniczce”, a także wspólnych wieczorków kulturalnych, podczas których prezentowali swoje umiejętności wokalne, taneczne oraz literackie.

Dwa tygodnie we Vlotho to niezapomniana przygoda. Seminarium spędzone w „duchu Erharda” wzbogaciło nie tylko naszą wiedzę historyczną czy ekonomiczną. Poruszone zostały bowiem także istotne zagadnienia prawne, społeczne, a nawet kulturalne. Uczestnicy konferencji mieli również doskonałą szansę na to, by poprawić znajomość języka niemieckiego. Te dwa tygodnie we Vlotho to jednak przede wszystkim czas spędzony w atmosferze pasji poznawczej wspaniałych ludzi, reprezentujących różne dziedziny nauki i różne ośrodki naukowe, różne poglądy i opinie, a mimo to otwartych na dyskusję i gotowych do polemiki.

Koncepcja społecznej gospodarki rynkowej, mimo upływu czasu zdaje się nie tracić, a wręcz nabierać na znaczeniu. Jakże negatywny w swych skutkach globalny kryzys ekonomiczny sprawił, że jeszcze nigdy wcześniej debata na temat ładu gospodarczego i polityki jego kształtowania nie miała tak ważnego znaczenia jak obecnie.

Nie pozostaje nam zatem nic innego, jak czekać na jubileuszowe spotkanie w sierpniu 2011 roku.

Uchwała nr 1
XX Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
z 20 maja 2010 r. w sprawie zmiany Statutu
Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (wyciąg)

§ 1

Uchwała się następujące zmiany statutu Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego:
(...)

§ 2

Jednolity tekst statutu Towarzystwa, uwzględniający zmiany, o których mowa w § 1, stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

Okres kadencji organów Oddziałów Towarzystwa wybranych przez sprawozdawczo-wyborcze Zjazdy Oddziałów w 2010 roku staje się zgodny z okresem kadencji określonym w § 20 ust. 1 statutu Towarzystwa i kończy się w 2015 roku.

§ 4

Okres, o którym mowa w § 20 ust. 2 statutu Towarzystwa, liczony jest od wyboru organów naczelnych Towarzystwa oraz organów jego Oddziałów dokonanych w 2010 roku.

§ 5

Oddziały nieposiadające osobowości prawnej zobowiązane są w terminie do 6 miesięcy od podjęcia niniejszej uchwały do wystąpienia do właściwego miejscowo sądu rejestrowego z wnioskiem o ich wpisanie do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej do Krajowego Rejestru Sądowego w celu uzyskania osobowości prawnej, pod rygorem ich rozwiązania przez Zarząd Krajowy.

§ 6

1. Dotychczasowe Koło przy Zarządzie Krajowym przekształca się w Klub przy Zarządzie Krajowym.
2. Członkowie zwyczajni oraz wspierający Towarzystwa zrzeszeni w dotychczasowym Kole przy Zarządzie Krajowym zobowiązani są w terminie do 6 miesięcy od podjęcia niniejszej uchwały wskazać Oddział Towarzystwa, w którym będą zrzeszeni, poprzez złożenie pisemnego oświadczenia Zarządowi Krajowemu. W przypadku niezłożenia takiego oświadczenia w wyznaczonym terminie zostaną oni zrzeszeni w Oddziale Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Warszawie.
3. Zarząd Krajowy jest zobowiązany przekazać deklarację członkowską każdego członka zwyczajnego oraz wspierającego zrzeszonego w dotychczasowym Kole przy Zarządzie Krajowym Oddziałowi Towarzystwa wskazanemu w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, lub Oddziałowi Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego w Warszawie w terminie do 30 dni od złożenia tego oświadczenia lub upływu terminu do jego złożenia.

§ 7

Traci moc uchwała nr 2 Nadzwyczajnego Zjazdu Krajowego Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego z 26 marca 2009 roku w sprawie zmiany statutu Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z chwilą jej podjęcia.

Załącznik nr 1 do uchwały XX Zjazdu Krajowego
Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego z 20 maja 2010 r.
w sprawie zmiany statutu Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

Statut Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (tekst ujednolicony)

Rozdział 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Polskie Towarzystwo Ekonomiczne, zwane dalej Towarzystwem, jest niezależnym stowarzyszeniem ekonomistów i posiada osobowość prawną.

§ 2

Terenem działania Towarzystwa jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3

Siedzibą organów naczelnych Towarzystwa jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 4

1. Towarzystwo może używać nazwy skróconej PTE.
2. Towarzystwo używa pieczęci i odznak według wzorów ustalonych przez Zarząd Krajowy Towarzystwa.

§ 5

1. Działalność Towarzystwa opiera się na pracy społecznej jego członków. Do prowadzenia swoich spraw Towarzystwo może zatrudniać pracowników.
2. Towarzystwo może prowadzić działalność gospodarczą. Dochód z działalności gospodarczej służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między członków.

Rozdział 2

CELE I SPOSOBY DZIAŁANIA TOWARZYSTWA

§ 6

Celem Towarzystwa jest:

- 1) krzewienie myśli ekonomicznej oraz współtworzenie warunków rozwoju nauk ekonomicznych i prezentowanie ich dorobku,
- 2) podnoszenie kwalifikacji zawodowych ekonomistów,
- 3) kształcenie ustawiczne nauczycieli przedmiotów ekonomicznych,
- 4) inspirowanie oraz wspieranie działań zmierzających do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju,
- 5) upowszechnianie wiedzy ekonomicznej i szerzenie kultury ekonomicznej w społeczeństwie,
- 6) ochrona interesów zawodowych ekonomistów,
- 7) integrowanie środowiska ekonomistów reprezentujących zarówno naukę, jak i działalność gospodarczą.

§ 7

Towarzystwo realizuje swoje cele głównie przez:

- 1) organizowanie i współorganizowanie kongresów, zjazdów,

konferencji, sympozjów, odczytów, wykładów, konsultacji, konkursów,

- 2) prowadzenie działalności szkoleniowej obejmującej kształcenie, doksztalcanie i doskonalenie zawodowe w zakresie wiedzy społeczno-ekonomicznej,
- 3) wydawanie, współwydawanie i wspieranie w innej formie publikacji z zakresu nauk ekonomicznych i innych nauk społecznych, w tym czasopisma „Ekonomista”, oraz publikacji zawodowych, a także propagowanie wiedzy społeczno-ekonomicznej za pośrednictwem środków masowego przekazu,
- 4) organizowanie Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej,
- 5) opracowywanie ocen i ekspertyz ekonomicznych oraz prowadzenie działalności informacyjnej w zakresie problematyki społeczno-gospodarczej,
- 6) inicjowanie i prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk ekonomicznych i innych nauk społecznych,
- 7) przyznawanie nagród za wybitne osiągnięcia w naukach ekonomicznych oraz we wdrażaniu efektywnych metod gospodarowania,
- 8) zakładanie i prowadzenie szkół ponadgimnazjalnych, szkół wyższych oraz placówek naukowo-badawczych o profilu społeczno-ekonomicznym,
- 9) uczestniczenie w opracowywaniu, unowocześnianiu oraz upowszechnianiu programów nauczania i szkoleń w zakresie problematyki społeczno-ekonomicznej,
- 10) upowszechnianie zasad etyki zawodowej i dbanie o jej przestrzeganie,
- 11) zakładanie i prowadzenie domów pracy twórczej, klubów, bibliotek i czytelni oraz portali internetowych,
- 12) współdziałanie z organami administracji państwowej i samorządowej,
- 13) współpraca z krajowymi i zagranicznymi stowarzyszeniami oraz innymi podmiotami.

Rozdział 3

CZŁONKOWIE TOWARZYSTWA, ICH PRAWA I OBOWIĄZKI

§ 8

1. Członkami Towarzystwa mogą być osoby fizyczne i prawne.
2. Członkowie Towarzystwa dzielą się na:
 - 1) członków zwyczajnych,
 - 2) członków honorowych,
 - 3) członków wspierających.
3. Członkowie Towarzystwa zrzeszają się w Oddziałach Towarzystwa.

§ 9

1. Członkiem zwyczajnym, po złożeniu pisemnej deklaracji członkowskiej, może być obywatel polski lub cudzoziemiec, uznający statut Towarzystwa, posiadający wyższe lub średnie wykształcenie ekonomiczne albo studiujący na kierunku ekonomicznym w szkole wyższej, a także osoba wykonująca funkcje wymagające wiedzy ekonomicznej.
2. Członek zwyczajny ma prawo:
 - 1) wybierać organy Towarzystwa i być do nich wybierany,
 - 2) zgłaszać wnioski do organów Towarzystwa,
 - 3) korzystać na prawach pierwszeństwa ze wszystkich form działalności statutowej Towarzystwa,
 - 4) korzystać z porad i pomocy Towarzystwa w zakresie jego działalności statutowej,
 - 5) nosić odznakę Towarzystwa.
3. Do obowiązków członka zwyczajnego należy:
 - 1) przestrzeganie postanowień statutu Towarzystwa i uchwał jego organów,
 - 2) czynne uczestniczenie w pracach Towarzystwa i upowszechnianie jego celów statutowych,
 - 3) przestrzeganie zasad etyki zawodowej,
 - 4) dbanie o dobre imię Towarzystwa,
 - 5) regularne opłacanie składek członkowskich.

§ 10

1. Członkiem honorowym może być osoba fizyczna szczególnie zasłużona dla Towarzystwa oraz rozwoju nauk ekonomicznych lub dla gospodarki narodowej.
2. Uchwałę o nadaniu lub pozbawieniu godności Honorowego Członka Towarzystwa podejmuje Zjazd Krajowy na wniosek Zarządu Krajowego.
3. Członek honorowy ma prawa członka zwyczajnego i jest zwolniony z obowiązku opłacania składek członkowskich.

§ 11

1. Członkiem wspierającym może być osoba prawna i fizyczna uznająca statut Towarzystwa.
2. Członkowi wspierającemu przysługują prawa członka zwyczajnego, z wyjątkiem prawa wybierania organów Towarzystwa i bycia do nich wybieranym. Z praw tych członek wspierający – osoba prawna może korzystać za pośrednictwem swego przedstawiciela, a członek wspierający – osoba fizyczna osobiście.
3. Członek wspierający jest zobowiązany do wywiązywania się z deklarowanych świadczeń na rzecz Towarzystwa.

§ 12

Przyjęcia w poczet członków zwyczajnych i wspierających dokonują Zarządy Oddziałów.

§ 13

1. Członkostwo ustaje na skutek:
 - 1) dobrowolnego wystąpienia z Towarzystwa zgłoszonego na piśmie,
 - 2) zaprzestania spełniania przez osobę fizyczną będącą członkiem zwyczajnym warunków członkostwa określonych w § 9 ust. 1,
 - 3) skreślenia z listy członków Towarzystwa z powodu nieusprawiedliwionego przez 2 lata zalegania z opłatą składek członkowskich lub świadczeń,
 - 4) wykluczenia z Towarzystwa z powodu rażącego lub uporczywego naruszenia postanowień statutu Towarzystwa albo działania na jego szkodę,

- 5) śmierci członka,
 - 6) likwidacji osoby prawnej będącej członkiem wspierającym,
 - 7) likwidacji Towarzystwa.
2. Stwierdzenie ustania członkostwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 następuje w drodze uchwały podjętej przez Zarząd Oddziału zrzeszającego członka Towarzystwa. Uchwała ta doręczana jest osobie fizycznej lub prawnej skreślonej z listy członków Towarzystwa, która w terminie do 30 dni od jej otrzymania ma prawo odwołania się od niej do Sądu Koleżeńskiego. W przypadku niewniesienia odwołania staje się ona skuteczna z upływem tego terminu, a w przypadku wniesienia odwołania – z dniem wydania przez Sąd Koleżeński orzeczenia utrzymującego uchwałę w mocy.

§ 14

1. Osobom szczególnie zasłużonym dla Towarzystwa mogą być nadane:
 - 1) godność Honorowego Prezesa Towarzystwa lub Honorowego Prezesa Oddziału,
 - 2) honorowe odznaczenia i inne wyróżnienia Towarzystwa.
2. Godność Honorowego Prezesa Towarzystwa nadaje Zjazd Krajowy na wniosek Zarządu Krajowego lub z własnej inicjatywy. Godność Honorowego Prezesa Oddziału nadaje Zjazd Oddziału na wniosek Zarządu Oddziału lub z własnej inicjatywy. Godność ta może być nadana tylko osobom, które sprawowały funkcję – odpowiednio – prezesa Towarzystwa lub prezesa Zarządu Oddziału.
3. Honorowe odznaczenia i inne wyróżnienia Towarzystwa nadaje Zarząd Krajowy z własnej inicjatywy lub na wniosek Zarządu Oddziału.

Rozdział 4
**ORGANY TOWARZYSTWA
I JEGO STRUKTURA ORGANIZACYJNA**
§ 15

Organami naczelnymi Towarzystwa są:

- 1) Zjazd Krajowy,
- 2) Zarząd Krajowy,
- 3) Krajowa Komisja Rewizyjna,
- 4) Sąd Koleżeński.

§ 16

1. Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Towarzystwa są Oddziały.
2. Oddziały Towarzystwa posiadają osobowość prawną.
3. Uchwałę o powołaniu Oddziału Towarzystwa podejmuje Zarząd Krajowy na wniosek grupy założycielskiej składającej się co najmniej z 15 osób.
4. Uchwałę o rozwiązaniu Oddziału Towarzystwa podejmuje Zarząd Krajowy na wniosek Zjazdu Oddziału lub z własnej inicjatywy w przypadku zaprzestania działalności przez Oddział Towarzystwa, rażącego lub uporczywego naruszenia przez niego przepisów prawa albo postanowień statutu Towarzystwa.
5. Oddział Towarzystwa używa nazwy: Polskie Towarzystwo Ekonomiczne z dopiskiem Oddział i nazwą miasta będącego jego siedzibą.

§ 17

Organami Oddziału Towarzystwa są:

- 1) Zjazd Oddziału,

- 2) Zarząd Oddziału,
- 3) Komisja Rewizyjna Oddziału.

§ 18

1. Przy Oddziałach Towarzystwa mogą być tworzone Koła.
2. Uchwałę o powołaniu i rozwiązaniu Koła podejmuje Zarząd Oddziału.

§ 19

Organami Koła są:

- 1) Ogólne Zebranie Członków Koła,
- 2) Zarząd Koła.

§ 20

1. Kadencja organów Towarzystwa trwa 5 lat.
2. Funkcję prezesa Towarzystwa lub prezesa Zarządu Oddziału można nieprzerwanie pełnić wyłącznie przez dwie kolejno następujące po sobie kadencje, o których mowa w ust. 1.

§ 21

W przypadku zmniejszenia się w okresie kadencji składów członkowskich poszczególnych organów Towarzystwa poniżej minimalnego poziomu określonego w statucie Towarzystwa, wskutek ustania członkostwa w Towarzystwie osób będących członkami tych organów lub ich rezygnacji z członkostwa w tych organach, składy te uzupełnia się do tego poziomu kolejno o osoby kandydujące, lecz niewybrane w wyborach do tych organów, poczynając od osób, które spośród nich uzyskały największą liczbę głosów.

§ 22

Uchwały organów Towarzystwa, z zastrzeżeniem § 64, podejmowane są w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów w pierwszym terminie obrad przy obecności co najmniej 1/2 ogólnej liczby członków organu. W drugim terminie obrad uchwały ważne są bez względu na liczbę członków organu biorących udział w obradach.

Rozdział 5

ORGANY NACZELNE TOWARZYSTWA

A. Zjazd Krajowy

§ 23

Zjazd Krajowy jest najwyższym organem Towarzystwa.

§ 24

Zjazd Krajowy:

- 1) uchwała statut Towarzystwa oraz jego zmiany,
- 2) ustala kierunki działalności Towarzystwa,
- 3) podejmuje uchwałę o rozwiązaniu Towarzystwa,
- 4) wybiera w głosowaniu tajnym prezesa Towarzystwa, do 10 członków Zarządu Krajowego niebędących prezesami Zarządów Oddziałów, Krajową Komisję Rewizyjną, Sąd Koleżeński oraz Radę Naukową,
- 5) nadaje godność Honorowego Prezesa Towarzystwa oraz Honorowego Członka Towarzystwa i pozbawia tych godności,
- 6) zatwierdza sprawozdania Zarządu Krajowego oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej za okres ich kadencji,
- 7) udziela absolutorium ustępującemu Zarządowi Krajowemu,
- 8) rozpatruje odwołania Zarządów Oddziałów od decyzji Zarządu Krajowego o uchyleniu ich uchwał,
- 9) rozpatruje odwołania od orzeczeń Sądu Koleżeńskiego,
- 10) podejmuje uchwały w sprawach dotyczących działalności Towarzystwa wniesionych pod obrady Zjazdu Krajowego.

§ 25

1. Zjazd Krajowy jest zwoływany przez Zarząd Krajowy raz na 5 lat.
2. Termin, miejsce i proponowany porządek obrad Zjazdu Krajowego ustala Zarząd Krajowy i podaje do wiadomości delegatom co najmniej na 30 dni przed terminem Zjazdu Krajowego.

§ 26

1. Zarząd Krajowy może zwołać w dowolnym czasie Nadzwyczajny Zjazd Krajowy z własnej inicjatywy.
2. Zarząd Krajowy jest zobowiązany zwołać Nadzwyczajny Zjazd Krajowy na żądanie Krajowej Komisji Rewizyjnej lub na pisemny wniosek co najmniej 1/3 ogólnej liczby Zarządów Oddziałów w terminie do 3 miesięcy od zgłoszenia takiego żądania lub wniosku, jak również w przypadkach oraz terminie, o których mowa w § 35 ust. 2.

§ 27

1. W Zjeździe Krajowym biorą udział:
 - 1) z głosem decydującym – delegaci wybrani na Zjazdach Oddziałów,
 - 2) z głosem doradczym – członkowie organów Towarzystwa, honorowi prezesi Towarzystwa, honorowi członkowie Towarzystwa, o ile nie są delegatami, oraz goście zaproszeni przez Zarząd Krajowy lub Prezydium Zarządu Krajowego.
2. Delegatów na Zjazd Krajowy w liczbie nieprzekraczającej 100 osób wybiera się w głosowaniu tajnym na Zjazdach Oddziałów proporcjonalnie do liczby członków zwyczajnych i honorowych zrzeszonych w poszczególnych Oddziałach zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Krajowy.
3. Kadencja delegata trwa do czasu kolejnych wyborów, jednak nie dłużej niż kadencja organów Towarzystwa.

B. Zarząd Krajowy

§ 28

1. Zarząd Krajowy kieruje działalnością Towarzystwa zgodnie z uchwałami Zjazdu Krajowego i reprezentuje Towarzystwo na zewnątrz. Za swoją działalność ponosi odpowiedzialność przed Zjazdem Krajowym.
2. Do zakresu działania Zarządu Krajowego należy w szczególności:
 - 1) wykonywanie uchwał Zjazdu Krajowego i Nadzwyczajnych Zjazdów Krajowych,
 - 2) podejmowanie inicjatyw dotyczących sposobów realizacji celów działania Towarzystwa,
 - 3) ustalanie terminu, miejsca i proponowanego porządku obrad Zjazdu Krajowego i Nadzwyczajnych Zjazdów Krajowych,
 - 4) uchwalanie regulaminu wyboru delegatów na Zjazd Krajowy,
 - 5) uchwalanie planów pracy i planów finansowych,
 - 6) sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Towarzystwa oraz przedkładanie ich Krajowej Komisji Rewizyjnej do zatwierdzenia,
 - 7) podejmowanie uchwał o przeznaczeniu zysków lub pokryciu strat,
 - 8) powoływanie i rozwiązywanie Oddziałów,
 - 9) uchylanie uchwał Zarządów Oddziałów, gdy są one sprzeczne z przepisami prawa, postanowieniami statutu Towarzystwa, uchwałami organów naczelnych Towarzystwa lub naruszają ważny interes Towarzystwa,

- 10) przyjmowanie rocznych sprawozdań z działalności Oddziałów,
- 11) ustalanie zasad świadczeń Oddziałów na cele statutowe Towarzystwa,
- 12) przekazywanie Oddziałom informacji o działalności Towarzystwa,
- 13) zakładanie, prowadzenie i rozwiązywanie klubów przy Zarządzie Krajowym,
- 14) występowanie do Zjazdu Krajowego z wnioskiem o nadanie godności Honorowego Prezesa Towarzystwa oraz Honorowego Członka Towarzystwa i pozbawienie tych godności,
- 15) nadawanie honorowych odznaczeń i innych wyróżnień Towarzystwa,
- 16) podejmowanie uchwał o przynależności Towarzystwa do organizacji krajowych i międzynarodowych,
- 17) delegowanie przedstawicieli Towarzystwa do współpracy z organizacjami krajowymi i międzynarodowymi,
- 18) ustalanie zasad zarządzania majątkiem Towarzystwa,
- 19) składanie Zjazdowi Krajowemu sprawozdania z działalności Towarzystwa w okresie kadencji,
- 20) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Rady Naukowej,
- 21) powoływanie i odwoływanie Komitetu Głównego Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej oraz zatwierdzanie regulaminu i programu Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej,
- 22) powoływanie i odwoływanie komisji oraz innych zespołów do wykonywania określonych zadań statutowych czy też rozwiązywania problemów ekonomicznych lub organizacyjnych Towarzystwa,
- 23) powoływanie i rozwiązywanie jednostek pomocniczych: Biura Zarządu Krajowego i innych zespołów organizacyjnych, a także uchwalanie zasad ich funkcjonowania, w tym zatwierdzanie regulaminu pracy i regulaminu wynagradzania pracowników tych jednostek,
- 24) interpretowanie statutu Towarzystwa.

§ 29

1. W skład Zarządu Krajowego wchodzi: prezes Towarzystwa, prezesi Zarządów Oddziałów oraz do 10 członków niebędących prezesami Zarządów Oddziałów wybranych przez Zjazd Krajowy.
2. Członkiem Zarządu Krajowego nie może być osoba skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.
3. W przypadku ustania członkostwa w Towarzystwie osoby sprawującej funkcję prezesa Towarzystwa lub ustąpienia z tej funkcji w okresie między Zjazdami Krajowymi, nowego prezesa Towarzystwa wybiera Zarząd Krajowy ze swego grona.
4. Posiedzenia Zarządu Krajowego są zwoływane w miarę potrzeby, jednak nie rzadziej niż 2 razy w roku.
5. Posiedzenia Zarządu Krajowego zwołuje prezes Towarzystwa, a w razie jego nieobecności wiceprezes lub sekretarz generalny Towarzystwa, z własnej inicjatywy lub na pisemny wniosek co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków Zarządu Krajowego w terminie do 30 dni od zgłoszenia wniosku.

§ 30

Prezydium Zarządu Krajowego kieruje pracami Towarzystwa w okresie między posiedzeniami Zarządu Krajowego

zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Krajowy, z wyłączeniem spraw zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji Zarządu Krajowego, wymienionych w § 28 ust. 2 pkt 3–11, 13–16, 18–20 i 24.

§ 31

1. W skład Prezydium Zarządu Krajowego wchodzi: prezes, 2 wiceprezesów, sekretarz generalny Towarzystwa oraz do 7 członków.
2. Zarząd Krajowy w głosowaniu tajnym wybiera ze swego grona na wniosek prezesa Towarzystwa: 2 wiceprezesów, sekretarza generalnego Towarzystwa oraz do 7 członków Prezydium Zarządu Krajowego.
3. Zmiany w składzie osobowym Prezydium Zarządu Krajowego w okresie kadencji mogą być dokonywane przez Zarząd Krajowy na wniosek prezesa Towarzystwa w przypadku ustania członkostwa w Towarzystwie osoby wchodzącej w skład Prezydium Zarządu Krajowego, rezygnacji z pełnionej funkcji lub niewywiązywania się z wiążących się z nią obowiązków.
4. Posiedzenia Prezydium Zarządu Krajowego są zwoływane w miarę potrzeby, jednak nie rzadziej niż raz na kwartał.
5. Posiedzenia Prezydium Zarządu Krajowego zwołuje prezes Towarzystwa, a w razie jego nieobecności wiceprezes lub sekretarz generalny Towarzystwa, z własnej inicjatywy lub na pisemny wniosek co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków Prezydium Zarządu Krajowego w terminie do 14 dni od zgłoszenia wniosku.
6. Prezydium Zarządu Krajowego składa Zarządowi Krajowemu sprawozdanie ze swojej działalności w okresie między posiedzeniami Zarządu Krajowego.

C. Krajowa Komisja Rewizyjna

§ 32

Krajowa Komisja Rewizyjna jest organem kontrolnym Towarzystwa, odrębnym od innych organów Towarzystwa i nie podlega im w zakresie wykonywania kontroli.

§ 33

Do zakresu działania Krajowej Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) kontrolowanie całokształtu działalności Towarzystwa z wyjątkiem działalności Sądu Koleżeńskiego,
- 2) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa,
- 3) przedkładanie Zjazdowi Krajowemu wniosku o przyjęcie sprawozdania ustępującego Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa w okresie kadencji oraz o udzielenie mu absolutorium,
- 4) przedstawianie Zarządowi Krajowemu lub Prezydium Zarządu Krajowego wniosków oraz zaleceń pokontrolnych dotyczących działalności Towarzystwa.

§ 34

1. Krajowa Komisja Rewizyjna liczy od 5 do 7 członków, którzy ze swego grona wybierają przewodniczącego, wiceprzewodniczącego oraz sekretarza.
2. Członkowie Krajowej Komisji Rewizyjnej nie mogą być członkami innych organów Towarzystwa, w tym organów jego Oddziałów, ani pozostawać z członkami tych organów w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości służbowej, jak również nie mogą pełnić jakichkolwiek innych funkcji w Towarzystwie, w tym w jego Oddziałach. Członkiem Krajowej Komisji Rewizyjnej nie

może być ponadto osoba skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

§ 35

1. Krajowa Komisja Rewizyjna jest zobowiązana podjąć uchwałę o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa lub odmowie jego zatwierdzenia oraz przekazać ją wraz z uzasadnieniem Zarządowi Krajowemu w terminie do 30 dni od przedłożenia tego sprawozdania Krajowej Komisji Rewizyjnej przez Zarząd Krajowy do zatwierdzenia.
2. W przypadku podjęcia przez Krajową Komisję Rewizyjną uchwały o odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa, czy też niepodjęcia uchwały o zatwierdzeniu lub odmowie jego zatwierdzenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, Zarząd Krajowy zobowiązany jest zwołać Nadzwyczajny Zjazd Krajowy w terminie do 2 miesięcy od otrzymania tej uchwały wraz z uzasadnieniem lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, w celu rozpatrzenia tego sprawozdania.
3. Utrzymanie w mocy przez Nadzwyczajny Zjazd Krajowy uchwały Krajowej Komisji Rewizyjnej o odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa jest równoznaczne z odwołaniem prezesa Towarzystwa oraz pozostałych członków Zarządu Krajowego niebędących prezesami Zarządów Oddziałów. W takiej sytuacji Nadzwyczajny Zjazd Krajowy dokonuje wyboru prezesa Towarzystwa oraz do 10 członków Zarządu Krajowego niebędących prezesami Zarządów Oddziałów na pozostały okres kadencji innych organów naczelných Towarzystwa.
4. Nadzwyczajny Zjazd Krajowy uchyla uchwałę Krajowej Komisji Rewizyjnej o odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa, jeżeli stwierdzi, że nie było podstaw do jej podjęcia, i podejmuje uchwałę o jego zatwierdzeniu. Podjęcie takiej uchwały przez Nadzwyczajny Zjazd Krajowy jest równoznaczne z odwołaniem Krajowej Komisji Rewizyjnej. W takiej sytuacji Nadzwyczajny Zjazd Krajowy dokonuje wyboru Krajowej Komisji Rewizyjnej na pozostały okres kadencji innych organów naczelných Towarzystwa.
5. Nadzwyczajny Zjazd Krajowy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Krajowego z działalności Towarzystwa w przypadku niepodjęcia takiej uchwały przez Krajową Komisję Rewizyjną w terminie, o którym mowa w ust. 1. Kadencja Krajowej Komisji Rewizyjnej wygasa z chwilą podjęcia takiej uchwały przez Nadzwyczajny Zjazd Krajowy, który dokonuje jej wyboru na pozostały okres kadencji innych organów naczelných Towarzystwa. Podjęcie przez Nadzwyczajny Zjazd Krajowy uchwały o odmowie zatwierdzenia tego sprawozdania rodzi ponadto skutki określone w ust. 3.

§ 36

1. Krajowa Komisja Rewizyjna działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
2. Krajowa Komisja Rewizyjna składa Zjazdowi Krajowemu sprawozdanie ze swojej działalności w okresie kadencji.

D. Sąd Koleżeński

§ 37

Do zakresu działania Sądu Koleżeńskiego należy rozpoznawanie spraw związanych z naruszeniem przez członków Towarzystwa postanowień statutu Towarzystwa, obowiązków związanych z członkostwem, dobrego imienia Towarzystwa i jego interesów, jak również rozpatrywanie odwołań od uchwał o skreśleniu z listy członków Towarzystwa w przypadkach, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 38

1. Sąd Koleżeński liczy od 5 do 7 członków, którzy ze swego grona wybierają przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza.
2. Członkowie Sądu Koleżeńskiego nie mogą być członkami innych organów naczelných Towarzystwa.

§ 39

1. Posiedzenia Sądu Koleżeńskiego są zwoływane w miarę potrzeby, a wniesione sprawy powinny być rozpoznane w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące.
2. Do wniesienia sprawy do Sądu Koleżeńskiego uprawniony jest każdy organ oraz każdy członek Towarzystwa.
3. Po rozpoznaniu sprawy Sąd Koleżeński wydaje orzeczenie, którego odpis wraz z uzasadnieniem doręcza każdej ze stron postępowania w terminie do 21 dni od jego wydania.
4. Sąd Koleżeński rozpoznaje sprawy w składzie co najmniej 3-osobowym.
5. Członek Sądu Koleżeńskiego nie może brać udziału w rozpoznawaniu sprawy:
 - 1) w której jest stroną lub pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy wpływa na jego prawa lub obowiązki,
 - 2) w swego małżonka lub osoby, z którą pozostaje we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości służbowej.
6. Niezależnie od przyczyn wymienionych w ust. 5 członek Sądu Koleżeńskiego zostaje wyłączony od rozpoznawania sprawy na swoje żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie.
7. Członek Sądu Koleżeńskiego ma obowiązek zawiadomić przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego o zachodzącej podstawie swego wyłączenia od rozpoznawania sprawy.
8. O wyłączeniu członka Sądu Koleżeńskiego od rozpoznawania sprawy w przypadku wystąpienia przyczyn, o których mowa w ust. 5 i 6, decyduje przewodniczący Sądu Koleżeńskiego.

§ 40

1. Sąd Koleżeński może wymierzyć następujące kary:
 - 1) upomnienie,
 - 2) nagana,
 - 3) zawieszenie w prawach członka na okres od 6 miesięcy do 2 lat,
 - 4) wykluczenie z Towarzystwa.
2. W przypadku stwierdzenia naruszenia interesów Towarzystwa przez członka Towarzystwa Sąd Koleżeński jest zobowiązany wystąpić z wnioskiem do Zarządu Krajowego lub właściwego Zarządu Oddziału o skierowanie

sprawy na drogę postępowania sądowego z roszczeniem odszkodowawczym.

3. Orzeczenie Sądu Koleżeńskiego w sprawie odwołania się osoby fizycznej lub prawnej od uchwały o jej skreśleniu z listy członków Towarzystwa w przypadkach, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 2 i 3 jest ostateczne.
4. Od orzeczenia Sądu Koleżeńskiego, z wyjątkiem orzeczenia, o którym mowa w ust. 3, stronom postępowania przysługuje prawo odwołania się do Zjazdu Krajowego w terminie do 30 dni od otrzymania orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Postanowienie Zjazdu Krajowego w tej sprawie jest ostateczne.

§ 41

1. Sąd Koleżeński działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
2. Sąd Koleżeński informuje Zarząd Krajowy o każdym wszczętym przed nim postępowaniu oraz po zakończeniu tego postępowania o wydanym orzeczeniu i jego uzasadnieniu.
3. Sąd Koleżeński przedstawia Zjazdowi Krajowemu informację o swojej działalności w okresie kadencji.

Rozdział 6

RADA NAUKOWA TOWARZYSTWA

§ 42

Celem działania Rady Naukowej jest inicjowanie i prowadzenie działalności naukowej Towarzystwa oraz doradztwo we wszystkich sprawach wynikających z jego działalności statutowej.

§ 43

Rada Naukowa liczy od 25 do 50 członków, którzy ze swego grona wybierają przewodniczącego, 2 wiceprzewodniczących oraz sekretarza.

§ 44

1. Rada Naukowa działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
2. Rada Naukowa składa Zarządowi Krajowemu roczne sprawozdania ze swojej działalności.

Rozdział 7

ORGANY ODDZIAŁU TOWARZYSTWA

A. Zjazd Oddziału

§ 45

Zjazd Oddziału jest najwyższym organem Oddziału.

§ 46

1. Zjazd Oddziału:
 - 1) wybiera w głosowaniu tajnym prezesa Zarządu Oddziału, pozostałych członków Zarządu Oddziału, Komisję Rewizyjną Oddziału oraz delegatów na Zjazd Krajowy,
 - 2) nadaje godność Honorowego Prezesa Oddziału i pozbawia tej godności,
 - 3) zatwierdza sprawozdania Zarządu Oddziału oraz Komisji Rewizyjnej Oddziału za okres ich kadencji,
 - 4) udziela absolutorium ustępującemu Zarządowi Oddziału,
 - 5) podejmuje uchwałę o wystąpieniu do Zarządu Krajowego z wnioskiem o rozwiązanie Oddziału,

6) podejmuje uchwały w sprawach dotyczących działalności Oddziału wniesionych pod obrady Zjazdu Oddziału.

2. Zjazd Oddziału może wybrać w głosowaniu tajnym Radę Naukową Oddziału i określić liczbę jej członków oraz zakres działania. W takiej sytuacji postanowienia § 44 stosuje się odpowiednio.

§ 47

1. Zjazd Oddziału zwoływany jest przez Zarząd Oddziału raz na 5 lat.
2. Termin, miejsce i proponowany porządek obrad Zjazdu Oddziału ustala Zarząd Oddziału i podaje do wiadomości członkom zwyczajnym i honorowym Towarzystwa zrzeszonym w Oddziale lub delegatom wybranym z ich grona co najmniej na 30 dni przed terminem Zjazdu Oddziału.

§ 48

1. Zarząd Oddziału może zwołać w dowolnym czasie Nadzwyczajny Zjazd Oddziału z własnej inicjatywy.
2. Zarząd Oddziału jest zobowiązany zwołać Nadzwyczajny Zjazd Oddziału na żądanie Zarządu Krajowego, Krajowej Komisji Rewizyjnej, Komisji Rewizyjnej Oddziału lub na pisemny wniosek co najmniej 1/5 ogólnej liczby członków zwyczajnych i honorowych zrzeszonych w Oddziale w terminie do 3 miesięcy od zgłoszenia takiego żądania lub wniosku, jak również w przypadkach oraz terminie, o których mowa w § 57 ust. 2.

§ 49

1. W Zjeździe Oddziału biorą udział:
 - 1) z głosem decydującym – członkowie zwyczajni i honorowi Towarzystwa zrzeszeni w Oddziale lub delegaci wybrani z ich grona w przypadku oraz według zasad określonych w ust. 2,
 - 2) z głosem doradczym – przedstawiciele organów naczelnych Towarzystwa, członkowie organów Oddziału, honorowi prezesi Oddziału oraz honorowi członkowie Towarzystwa zrzeszeni w Oddziale, o ile nie są uprawnieni do udziału w Zjeździe Oddziału z głosem decydującym, a także członkowie wspierający – osoby fizyczne bądź przedstawiciele osób prawnych oraz goście zaproszeni przez Zarząd Oddziału lub Prezydium Zarządu Oddziału.
2. Jeżeli liczba członków zwyczajnych i honorowych Towarzystwa zrzeszonych w Oddziale przekracza 100 osób, Zarząd Oddziału, zwołując Zjazd Oddziału, może ustalić, że z głosem decydującym biorą w nim udział delegaci wybrani z ich grona. Wybór delegatów na Zjazd Oddziału odbywa się w głosowaniu tajnym zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Oddziału. W takiej sytuacji postanowienia § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

B. Zarząd Oddziału

§ 50

1. Zarząd Oddziału kieruje działalnością Oddziału zgodnie z uchwałami organów naczelnych Towarzystwa i Zjazdu Oddziału oraz ponosi odpowiedzialność za swoją pracę przed Zjazdem Oddziału i Zarządkiem Krajowym.
2. Do zakresu działania Zarządu Oddziału należy w szczególności:
 - 1) wykonywanie uchwał organów Towarzystwa i uchwał Zjazdu Oddziału,

- 2) ustalanie terminu, miejsca i proponowanego porządku obrad Zjazdu Oddziału i Nadzwyczajnych Zjazdów Oddziału,
- 3) uchwalanie regulaminu wyboru delegatów na Zjazd Oddziału,
- 4) powoływanie, rozwiązywanie oraz uchwalanie zasad funkcjonowania jednostek pomocniczych: Biura Zarządu Oddziału, innych zespołów organizacyjnych oraz komisji do wykonywania określonych zadań statutowych,
- 5) zatwierdzanie regulaminu pracy i regulaminu wynagradzania pracowników jednostek pomocniczych,
- 6) uchwalanie planów pracy i planów finansowych,
- 7) sporządzanie rocznych sprawozdań z działalności Oddziału i przedkładanie ich Komisji Rewizyjnej Oddziału do zatwierdzenia,
- 8) występowanie do Zjazdu Oddziału z wnioskiem o nadanie godności Honorowego Prezesa Oddziału i pozbawienie tej godności,
- 9) przedstawianie Zarządowi Krajowemu wniosków o nadanie honorowych odznaczeń i innych wyróżnień oraz godności Honorowego Członka Towarzystwa,
- 10) podejmowanie uchwał w sprawie gospodarowania majątkiem Oddziału,
- 11) przekazywanie świadczeń na cele statutowe Towarzystwa według zasad ustalonych przez Zarząd Krajowy,
- 12) składanie Zarządowi Krajowemu rocznych sprawozdań z działalności Oddziału,
- 13) składanie Zjazdowi Oddziału sprawozdania z działalności Oddziału w okresie kadencji,
- 14) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Rady Naukowej Oddziału,
- 15) wspieranie organizacyjne Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej,
- 16) ustalanie wysokości składek członkowskich członków zwyczajnych i świadczeń członków wspierających zrzeszonych w Oddziale.

§ 51

1. W skład Zarządu Oddziału wchodzi: prezes Zarządu Oddziału oraz do 20 członków wybranych przez Zjazd Oddziału.
2. Postanowienia § 29 ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

§ 52

Prezydium Zarządu Oddziału kieruje pracami Oddziału w okresie między posiedzeniami Zarządu Oddziału zgodnie z regulaminem uchwalonym przez Zarząd Oddziału, z wyłączeniem spraw zastrzeżonych do wyłącznej kompetencji Zarządu Oddziału wymienionych w § 50 ust. 2 pkt 2, 3 i 6–16.

§ 53

1. W skład Prezydium Zarządu Oddziału wchodzi: prezes, 2 wiceprezesów, sekretarz Zarządu Oddziału oraz do 5 członków.
2. Zarząd Oddziału w głosowaniu tajnym wybiera ze swego grona na wniosek prezesa Zarządu Oddziału: 2 wiceprezesów, sekretarza Zarządu Oddziału oraz do 5 członków Prezydium Zarządu Oddziału.
3. Postanowienia § 31 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

C. Komisja Rewizyjna Oddziału

§ 54

Komisja Rewizyjna Oddziału jest organem kontrolnym Od-

działu, odrębnym od innych organów Oddziału i nie podlega im w zakresie wykonywania kontroli.

§ 55

Do zakresu działania Komisji Rewizyjnej Oddziału należy:

- 1) kontrolowanie całokształtu działalności Oddziału,
- 2) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Zarządu Oddziału z działalności Oddziału,
- 3) przedkładanie Zjazdowi Oddziału wniosku o przyjęcie sprawozdania ustępującego Zarządu Oddziału z działalności Oddziału w okresie kadencji oraz o udzielenie mu absolutorium,
- 4) przedstawianie Zarządowi Oddziału lub Prezydium Zarządu Oddziału wniosków oraz zaleceń pokontrolnych dotyczących działalności Oddziału.

§ 56

1. Komisja Rewizyjna Oddziału liczy od 3 do 5 członków, którzy ze swego grona wybierają przewodniczącego, wiceprzewodniczącego oraz sekretarza.
2. Postanowienia § 34 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 57

1. Komisja Rewizyjna Oddziału jest zobowiązana podjąć uchwałę o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania Zarządu Oddziału z działalności Oddziału lub odmowie jego zatwierdzenia oraz przekazać ją wraz z uzasadnieniem Zarządowi Oddziału w terminie do 30 dni od przedłożenia tego sprawozdania Komisji Rewizyjnej Oddziału przez Zarząd Oddziału do zatwierdzenia.
2. W przypadku podjęcia przez Komisję Rewizyjną Oddziału uchwały o odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Oddziału z działalności Oddziału, czy też niepodjęcia uchwały o zatwierdzeniu lub odmowie jego zatwierdzenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, Zarząd Oddziału zobowiązany jest zwołać Nadzwyczajny Zjazd Oddziału w terminie do 2 miesięcy od otrzymania tej uchwały wraz z uzasadnieniem lub upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, w celu rozpatrzenia tego sprawozdania.
3. Utrzymanie w mocy przez Nadzwyczajny Zjazd Oddziału uchwały Komisji Rewizyjnej Oddziału o odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Oddziału z działalności Oddziału jest równoznaczne z odwołaniem prezesa Zarządu Oddziału oraz pozostałych członków Zarządu Oddziału. W takiej sytuacji Nadzwyczajny Zjazd Oddziału dokonuje wyboru prezesa Zarządu Oddziału oraz pozostałych członków Zarządu Oddziału na pozostały okres kadencji Komisji Rewizyjnej Oddziału.
4. Nadzwyczajny Zjazd Oddziału uchyla uchwałę Komisji Rewizyjnej Oddziału o odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Oddziału z działalności Oddziału, jeżeli stwierdzi, że nie było podstaw do jej podjęcia, i podejmuje uchwałę o jego zatwierdzeniu. Podjęcie takiej uchwały przez Nadzwyczajny Zjazd Oddziału jest równoznaczne z odwołaniem Komisji Rewizyjnej Oddziału. W takiej sytuacji Nadzwyczajny Zjazd Oddziału dokonuje wyboru Komisji Rewizyjnej Oddziału na pozostały okres kadencji Zarządu Oddziału.
5. Nadzwyczajny Zjazd Oddziału podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia rocznego sprawozdania Zarządu Oddziału z działalności Oddziału w przypadku niepodjęcia takiej uchwały przez Komisję Rewizyjną Oddziału w terminie, o którym mo-

wa w ust. 1. Kadencja Komisji Rewizyjnej Oddziału wygasa z chwilą podjęcia takiej uchwały przez Nadzwyczajny Zjazd Oddziału, który dokonuje jej wyboru na pozostały okres kadencji Zarządu Oddziału. Podjęcie przez Nadzwyczajny Zjazd Oddziału uchwały o odmowie zatwierdzenia tego sprawozdania rodzi ponadto skutki określone w ust. 3.

§ 58

1. Komisja Rewizyjna Oddziału działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
2. Komisja Rewizyjna Oddziału składa Zjazdowi Oddziału sprawozdanie ze swojej działalności w okresie kadencji.

Rozdział 8

KOŁA TOWARZYSTWA

A. Ogólne Zebranie Członków Koła

§ 59

1. Ogólne Zebranie Członków Koła jest najwyższym organem Koła.
2. Do kompetencji Ogólnego Zebrania Członków Koła należy:
 - 1) wybór Zarządu Koła oraz delegatów na Zjazd Oddziału,
 - 2) zatwierdzanie sprawozdania Zarządu Koła za okres jego kadencji,
 - 3) udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi Koła.
3. Ogólne Zebranie Członków Koła jest zwoływane w okresach odpowiadających kadencji organów Oddziału oraz w razie potrzeby przez Zarząd Koła z własnej inicjatywy lub na pisemny wniosek co najmniej 1/5 ogólnej liczby członków Koła w terminie do 14 dni od zgłoszenia wniosku.
4. Wyboru Zarządu Koła oraz delegatów na Zjazd Oddziału dokonuje się w głosowaniu tajnym.

B. Zarząd Koła

§ 60

1. Zarząd Koła liczy od 3 do 5 członków, którzy ze swego grona wybierają przewodniczącego, od 1 do 2 wiceprzewodniczących oraz sekretarza.
2. Do obowiązków Zarządu Koła należy w szczególności:
 - 1) realizowanie celów Towarzystwa,
 - 2) składanie Ogólnemu Zebraniu Członków Koła oraz Zarządowi Oddziału sprawozdań z działalności Koła,
 - 3) informowanie członków Koła o działalności Towarzystwa i podejmowanych uchwałach organów Towarzystwa.
3. Zarząd Koła działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Rozdział 9

MAJĄTEK TOWARZYSTWA I JEGO ODDZIAŁÓW

§ 61

1. Towarzystwo i jego Oddziały posiadają odrębność majątkową.

2. Za zobowiązania zaciągnięte przez Zarząd Krajowy Towarzystwo odpowiada majątkiem będącym jego własnością z wyłączeniem majątku Oddziałów.

3. Za zobowiązania zaciągnięte przez Zarząd Oddziału Oddział odpowiada majątkiem będącym jego własnością.

§ 62

1. Źródłem dochodów Towarzystwa oraz jego Oddziałów, służących realizowaniu celów statutowych, są przede wszystkim:

- 1) składki członków zwyczajnych oraz świadczenia członków wspierających,
- 2) dochody z własnej działalności,
- 3) dochody z posiadanego majątku,
- 4) darowizny, spadki i zapisy,
- 5) wpływy z ofiarności publicznej.

2. Towarzystwo oraz jego Oddziały mogą prowadzić działalność gospodarczą w przedmiocie określonym uchwałami - odpowiednio - Zarządu Krajowego lub Zarządów Oddziałów.

§ 63

1. Decyzje w sprawie dysponowania majątkiem stanowiącym własność Towarzystwa podejmuje Zarząd Krajowy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Decyzje w sprawie dysponowania majątkiem stanowiącym własność Oddziału podejmuje Zarząd Oddziału.

3. Zarząd Krajowy oraz Zarządy Oddziałów mogą przekazać część swoich uprawnień w zakresie dysponowania majątkiem - odpowiednio - Prezydium Zarządu Krajowego lub Prezydium Zarządu Oddziału.

4. Do reprezentowania Towarzystwa - zawierania umów, udzielania pełnomocnictw i składania oświadczeń woli w zakresie praw i zobowiązań majątkowych - wymagane jest współdziałanie:

- 1) w imieniu Zarządu Krajowego - dwóch członków Zarządu Krajowego, w tym prezesa lub wiceprezesa Towarzystwa,
- 2) w imieniu Zarządu Oddziału - dwóch członków Zarządu Oddziału, w tym prezesa lub wiceprezesa Zarządu Oddziału.

Rozdział 10

ZMIANA STATUTU I ROZWIĄZANIE TOWARZYSTWA

§ 64

Zmiana statutu Towarzystwa, a także rozwiązanie Towarzystwa wymagają uchwały Zjazdu Krajowego podjętej większością co najmniej 2/3 głosów delegatów przy obecności co najmniej 1/2 ogólnej liczby delegatów w pierwszym terminie obrad, zaś w drugim terminie obrad bez względu na liczbę obecnych delegatów.

§ 65

1. W razie podjęcia uchwały o rozwiązaniu Towarzystwa Zjazd Krajowy powoła komisję likwidacyjną, która zgodnie z uchwalonymi przez Zjazd Krajowy zasadami przeprowadzi likwidację Towarzystwa.

2. Uchwalając rozwiązanie Towarzystwa, Zjazd Krajowy może wskazać organizację lub instytucje społeczne, na rzecz których przejdzie majątek Towarzystwa po zaspokojeniu zobowiązań Towarzystwa.

XX Zjazd Krajowy Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

Komisja Skrutacyjna na Zjeździe (od lewej: prof. Józef Orczyk (z Poznania), przewodniczący Komisji, mgr Jadwiga Trześniowska (Warszawa), mgr Jadwiga Topolan, prezes Oddziału PTE w Koszalinie, dr Czesława Pilarska (Kraków), dr Ludwik Hejny – prezes Oddziału PTE w Bielsku-Białej).

Gratulacje przyjmuje prof. Witold Andruszkiewicz, gość Zjazdu, najstarszy stażem członek PTE (z Gdańska).

Prof. Zdzisław Sadowski, Prezes Honorowy PTE.

Prof. Bogusław Fiedor, rektor Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, przewodniczący Rady Naukowej PTE.

Prof. Joanna Kotowicz-Jawor, wiceprzewodnicząca Rady Naukowej PTE, gość Zjazdu z ramienia INE PAN.

Od wydawcy

Freefall to książka o katastrofalnych skutkach braku refleksji i wyobraźni ekonomicznej. Jest to książka ku przestrodze. Powinien ją przeczytać każdy, kto chce lepiej zrozumieć mechanizmy rządzące gospodarką i przyczyny popełnianych błędów. Lektura książki może sprzyjać unikaniu błędnych zachowań ekonomicznych. „Uczmy się na błędach innych, a nie będziemy mieli czasu na popełnianie własnych”.

**ELŻBIETA
MĄCZYŃSKA**
Prezes Polskiego
Towarzystwa
Ekonomicznego

Nobliści z ekonomii

Joseph E. Stiglitz

Laureat Nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii

FREEFALL

Jazda bez trzymanki

**Ameryka, wolne rynki
i tonięcie gospodarki światowej**

Pełna oferta wydawnicza dostępna jest w księgarni internetowej Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego

www.ksiazkiekoniczne.pl

Książki można zamówić internetowo, nabyć w księgarniach naukowych
lub w siedzibie Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego
ul. Nowy Świat 49, 00-042 Warszawa, tel. 22 55 15 401, e-mail: zk@pte.pl